

என்று தணியும் எங்கள் சுதந்திர தாகம்

நல்ல பொருள்
வாங்க
நீரு
தயாரிப்புகள்

February 2017

FREE ISSUE

லண்டன்

தமிழர்

தகவல்

London Tamil's Information

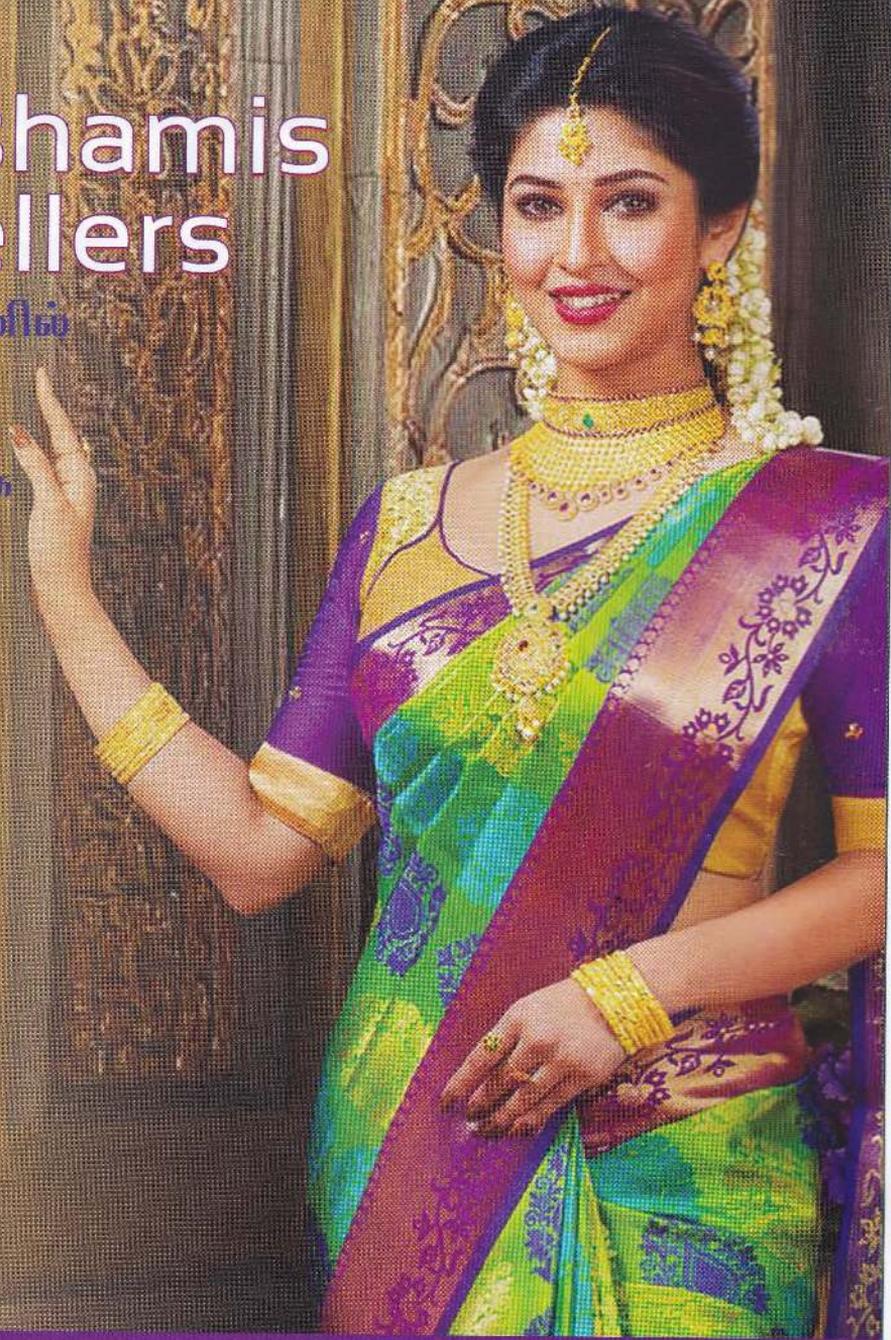

மாதாந்திர செய்திச் சஞ்சிகை

A monthly information digest

Lakshamis Jewellers

லண்டனில்
No1
நனக
மாணிக

தரமான தங்கத்துக்கு லண்டனில் நாடவேண்டிய ஒரே இடம்

லட்சுமி ஜுவலர்ஸ்

276 High Street North London E12 6SA UK

Tel : 020 8470 5600 Fax : 020 8470 3448

எங்களுக்கு வேறெங்கும் கிளைகள் இல்லை

BRINGING
GREAT
FOOD
TO
LIFE...

NO **1**
Brand

Quality you can taste

Niru Europe Ltd, Unit 11, Mitcham Industrial Estate, 85 Streatham Road, Mitcham, Surrey CR42AP.
T: 020 8640 8228 F: 020 8640 8423 E: sales@niru.co.uk W: www.niru.co.uk

தமிழர் தகவல் Tamil Information

பெருமைக்கும் ஏனைச் சிறுமைக்கும் தத்தம்
கருமமே கட்டளைக் கல் - குறள்

திருவள்ளூர் ஆண்டு 2048

மாசி

மலர் : 16

இதழ் : 164

பிப்ரவரி - 2017

முகவரி :

41, HADDINGTON ROAD
BROMLEY

KENT BR1 5RG, U.K.

Email : jothy5@yahoo.co.uk

வெளியீடு :

திருமுருகன் அறிவகம்
லண்டன்

Thirumurugan Arivagam
London

கணக்கு எண் : 29513668

வங்கி இலக்கம் : 77 91 29

வங்கி : Lloyds TSB

ஆசிரியர் : அரவிந்தன்

Editor : Aravindan

வடிவமைப்பு :

தமிழ் அலை

Layout :

Tamil Alai, tamilalai@gmail.com

படைப்புகள் யாவும்

ஆக்கியோரின் உரிமைகளே

4000 பிரதிகள்

தமிழர்களே! தமிழர்களுடன்

தமிழில் பேசுங்கள்!!

வாசகர்களே! எமது விளம்பரதாரர்களை மனமுவந்து ஆதரியுங்கள்!

UNLEASH THE POWER OF GOLD THARANI

JEWELLERY & PAWNBROKERS
UK'S CHEAPEST GOLD LOANS

STARTING FROM 2.95% PER MONTH

GOLD LOANS

THE CHEAPEST GOLD
LOAN PROVIDED IN WEMBLEY

- * NO Need to Sell Your Valuable Jewellery, When You can Get Quick Loan and Easy Terms.
- * Use Your idle Jewellery for Productive Purpose by Availing Our Loans.
- * Loans Against Gold from 2.95% per Month, it's U.K's lowest Rate for Gold Loans.
- * Cheaper than Unauthorised Overdrafts from High Street Banks.
- * No Credit Check Required.
- * Simple Procedure. Loan sanctioned in Just 5 Minutes.

Our Rates of Interest

£100 to £4999 2.95 % Per Month
APR 38.7%

Loan Term: Up to 6 Months

Documents Required

Photo ID - Passport or UK Driving Licence
Proof of Address - Any Utility Bill or Bank
Statement not Older than 3 Months

Terms and Conditions

The maximum loan term is for 6 months. If loan cannot be repaid during this period, a renewable can be made, after interest on the loan is paid in full.

If you have borrowed £75 or less, and if you redeem the loan in 6 months time, we will keep the pledged Gold. If you have borrowed more than £75 we are obliged to sell your pledge to cover the outstanding. The pledge

உகைன் மிகப் பிரமாண்டமான
தொலைக்காட்சி நிலையம்

45க்கும் அதிகமான தமிழ்த் தொலைக்காட்சிகள்

2
தமிழ்

KTV

MUSIC

7000க்கும் அதிகமான சூப்பர்ஹிட் திரைப்படங்கள்

INCLUDED

TENT KOTTA

1000க்கும் அதிகமான
Tamil Super hit
திரைப்படங்கள்

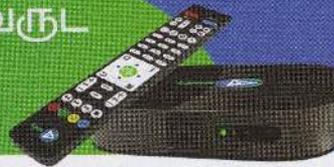

EROS
NOW

6000க்கும் அதிகமான
Hindi & Tamil
திரைப்படங்கள்

விசேட சலுகை ஒருவருட
இணைப்புச் சந்தா
LYCATV SET TOP BOX உடன்

£99
மட்டுமே

Apple Roku AirPlay chromecast amazon fireTV SMART TV Panasonic SMARTV LG Smart TV SONY kindle fire

SUBSCRIBE NOW!

UNITED KINGDOM
0207 132 2727

Go Online
www.lycatv.tv

முதல் வரலாற்றுடன் இன்றே உங்கள் இல்லம் நோக்கி வருகிறது
ஸ்ரீ கனகதுர்க்கை அம்மன் தொலைக்காட்சி

24 மணிநேரமும் கீழ்க்கண்ட தளங்களில் அம்மனை தரிசித்து மகிழ்ச்சிகள்...

www.ammanealing.org என்ற இணையத்திலும்,

சமீபத்தில் மற்றும Smart Phone, Ipad, Tablet

மேலதிக விபரங்களுக்கு :

5 Chapel Road, London W13 9AE

email: info@ammanealing.org, Phone: 0044 - 208 810 0835

Charity No: 1014409

"Ammanai Saran Addainthal Athika Varamperalam"

SHRI KANAGA THURKAI AMMAN (HINDU) TEMPLE TRUST Founded on 10-08- 1991 Charity No: 1014409

5 CHAPEL ROAD LONDON W13 9AE. TEL: 020 8810 0835/020 8840 0485

www.ammanealing.com Email: info@ammanealing.org

கோவிலின் செலவுகள் தவிர்த்த வருமானத்தில் 1/3 பகுதி ஈழத்தில் அவதிபுறும் மக்களைப் பராமதிப்பதற்கென பயன்படுத்தப்படுகிறது.

**முச்சக்கர வண்டி ஒன்றிற்கான பெறுமதி
£50 பவுண்டுகள்.**

**ஆலயத்தின் சார்பாக 100 வண்டிகள் வழங்கி
உதவும் நோக்கத்தில் அடியவர்களின்
நன்கொடைகளை எதிர்பார்த்துள்ளோம்.**

அவயங்களை இழந்து வலுவிழந்து துயரமும் ஈழமக்களின்
வாழ்வைக் கட்டி எழுப்ப உங்கள் ஆதரவை அள்ளி வழங்குங்கள்.

**Bank Details Name: SKTA Temple Trust - W139AE LLOYDS BANK
SORT CODE: 30-98-91 | ACCOUNT NO: 02717646**

லூசியத்தில் தரமான நகைக்கடை

தினேஷ்

ஐுவல்லரி டெக்ஸ்டைல்ஸ்

Thinesh

Jewellers & Textiles

276, Lewisham High Street

Lewisham

London SE 13, 6JZ

Tel : 020 8613 9569

www.thinesh-jt.com

சுகி.சிவம்

அவர்கள்

வைகாசி மாதம்

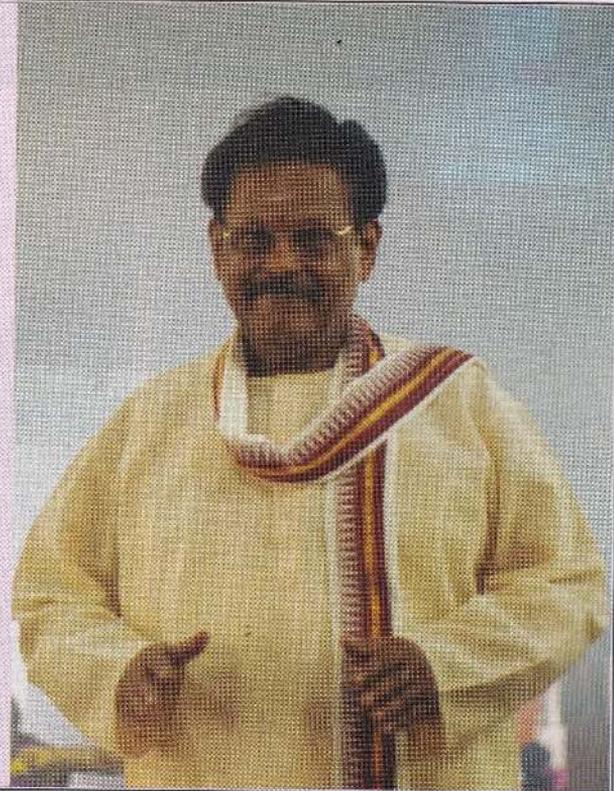
லண்டன் வருகிறார்

என்பதை

மகிழ்ச்சியோடு

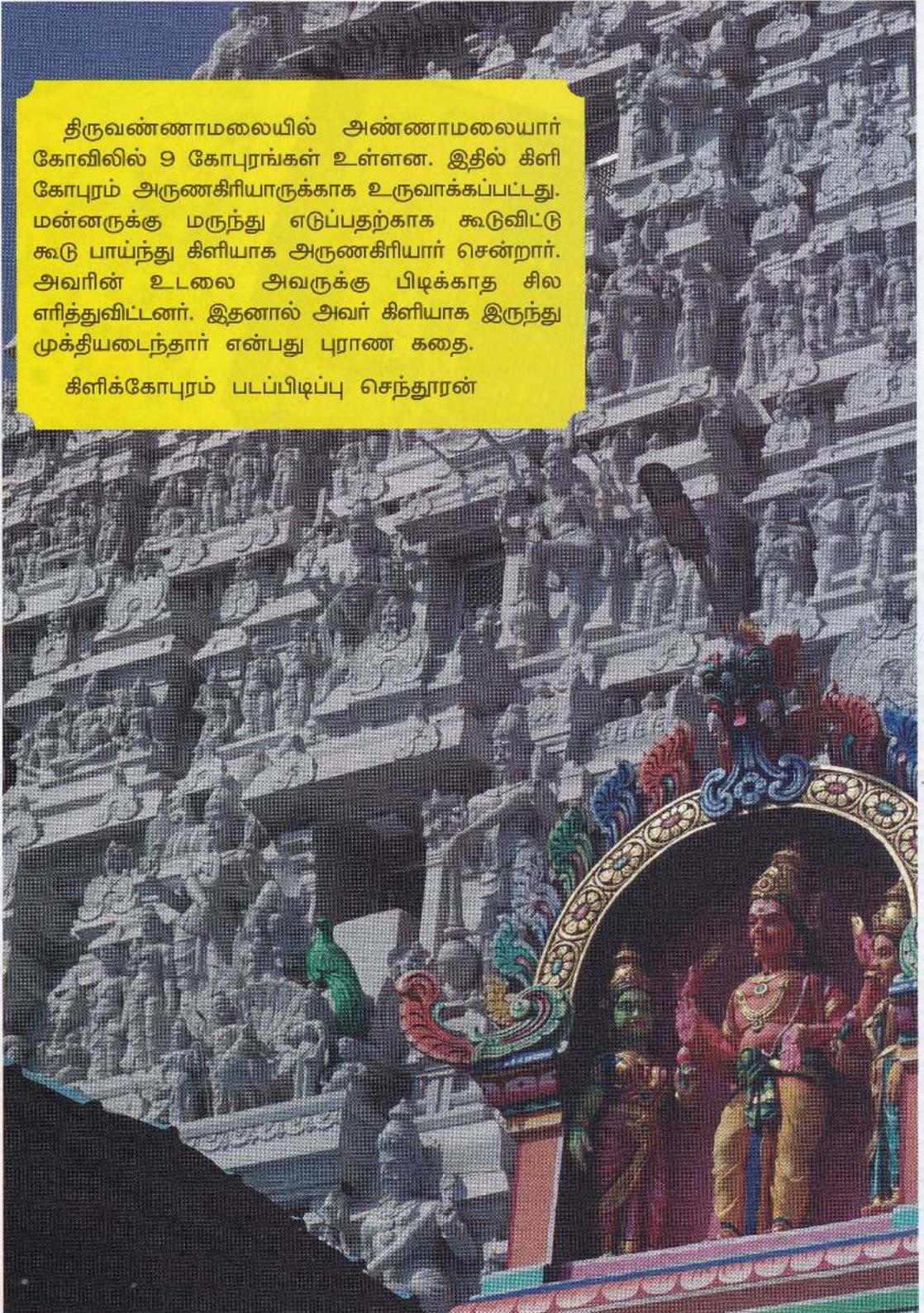
தெரிவித்துக்

கொள்கிறேன்.

திருவண்ணாமலையில் அண்ணாமலையார் கோவிலில் 9 கோபுரங்கள் உள்ளன. இதில் கிளி கோபுரம் அருணகிரியாருக்காக உருவாக்கப்பட்டது. மன்னருக்கு மருந்து எடுப்பதற்காக கூடுவிட்டு கூடு பாய்ந்து கிளியாக அருணகிரியார் சென்றார். அவரின் உடலை அவருக்கு பிடிக்காத சில எரித்துவிட்டனர். இதனால் அவர் கிளியாக இருந்து முக்தியடைந்தார் என்பது புராண கதை.

கிளிக்கோபுரம் படப்பிடிப்பு செந்தூரன்

கரம்பன் சிவன் கோயில் நூறு
ஆண்டுகள் பழமை வாய்ந்தது

திருவண்ணாமலை சிவன்
கோயில் 2000 ஆண்டுகள்
பழமைவாய்ந்தது

கிநிநிலை நீடித்தால், சைவத்தின் நிலை என்ன?

கடந்த பத்தாண்டுகளுக்கும் மேலாக ஒரு செய்தியைத் தொடர்ந்து வலியுறுத்தி வருகிறேன். செவிடன் காதில் உஹதிய சங்கு போல, எந்த எதிர்வினையும் இல்லாமலே காலம் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. ஆனாலும், என் நினைவாற்றல் நலமாக இருக்கும்வரை, இதை நான் என் மக்களுக்கு நினைவுட்டிக்கொண்டேதான் இருப்பேன்.

லண்டனில் வாழும் ஈழத் தமிழர்கள், தங்கள் வழிபாட்டிற்கென்று பலவிடங்களில் கோவில்கள் கட்டியுள்ளனர். நல்ல காரியம்தான். ஆனால் அவை சைவ ஆகம விதிகளின்படி கட்டப்பட்டுள்ளனவா, என்றால், இல்லை. பிள்ளையாருக்கென்று தனிக் கோவிலைக் கட்டி, மீனாட்சி, சுந்தரேசுவரை இருபுறமும் வைத்துள்ளனர். இது முறையான செயலா? அதேபோல், சிவன் கோவிலில், இரண்டு துவாரபாலகர்கள் கண்டிப்பாக இடம் பெற வேண்டும் என்பது சைவ கோவில் அமைப்புக்கான விதிமுறை. லண்டனில் உள்ள சிவன் கோவிலில் இதுவரை துவாரபாலகர் சிலை வைக்கப்படவில்லை. இதைப் பல ஆண்டுகளாகத் தகவலில் எழுதியும், நேரிலும், கடிதம் மூலமாகவும் நான் தொடர்ந்து சொல்லிவருகிறேன்.

தமிழகத்தில் உள்ள சைவ மடத்தின் ஆதினகர்த்தர்களிடம் ஆலோசித்தும், அவர்களிடம் அதற்கான வழிமுறைகளை வரைபடங்களுடன் கேட்டு வாங்கியும் தகவலில் வெளியிட்டுள்ளேன். திருவண்ணாமலை அண்ணாமலையார் கோவிலில், பத்து துவாரபாலகர்கள் வைக்கப்பட்டுள்ளனர். அதே அண்ணாமலை உடனுறை உண்ணாமலையம்மன் திருக்கோவில் என்று பெயர் வைத்துக்கொண்டு, பத்து வேண்டாம், ஒரு துவாரபாலகர் கூட வைக்கப்படவில்லையே, ஏன் இப்படியொரு நிலை? தீவுப் பகுதியில் ஊர்க்காவற்றுரை காசி விசுவநாதர் கோவிலை யாரும் பார்த்ததில்லையா? இவற்றைப் பற்றித் தெரிந்த பெரியவர்கள் ஏன் கோவில் நிர்வாகத்திடம் எடுத்துக்கூற தயங்குகின்றனர் என நமக்குப் புரியவில்லை.

சைவத்தில் திளைத்து வளர்ந்த வயதில் மூத்தவர்கள் இருக்கும்போதே, சைவத்திற்கு புலம்பெயர்ந்த மண்ணில் இந்த நிலை என்றால், அடுத்தடுத்த தலைமுறைகளின் சைவப் பற்று எந்த தீசையில் செல்லும் என்ற கவலை என்னை வாட்டுகிறது. அதனால்தான், திரும்பத் திரும்ப இதைச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறேன். தவறுகள் சரிசெய்யப்படும்வரை சுட்டிக்காட்டிக்கொண்டுதான் இருப்பேன்.

Dr. P. S. S. S. S.

ஆசிரியருக்கு மடல்...

ஆசிரியர் சிவானந்த சோதிக்கு வணக்கம்

இலண்டன் Lewisham சேர்ந்த 11 Stars Sports Clubன் வருடாந்தர விழா 2016 மிகவும் சிறப்பாக நடந்தது. விளையாட்டுத் துறையைவிட எம்நாட்டு மக்களுக்கு பல விதத்திலும் உதவிசெய்கிறோம்.

திரு திருமதி வர்சலா கெங்காதரன் அவர்களின் அன்பளிப்பைப் பற்றிப் சொல்லும் போது அவரையும் மனைவியையும் 11 Star Sports Clubன் வருடாந்தர பரிசளிப்பு விழாவிற்கு பிரதம விருந்தினராக அழைத்திருந்தார்கள். எங்களின் சேவையை பாராட்டி ரூ.1000.00 காசோலையை அன்பளித்தார். அவர் செய்த அன்பளிப்பைப் பற்றி பெரும் புகழாரம் சூட்டினீர்கள். ஆனால் அவரோ தான் பெரும் கொடையாளியையும் அல்ல அத்தோடு உங்களைப் போல் சமூகத்துக்கு நற்பணியும் செய்வனும் அல்ல என்று சொன்னார். 11 Star Sports Clubன் திறமை என்னவென்றால், எல்லோரும் சிறார்கள், மூத்த உறுப்பினர்கள் எவருமில்லை. விளையாட்டு துறையைவிட, நம் நாட்டில் வாழும் அவதியுறும் மக்களுக்கு உதாரணமாக யுத்தத்தால் ஊனமுற்றோருக்கு 3 சில்லு வண்டிகள், விதைவைகளுக்கு கைத்தொழில் செய்ய வசதியற்ற பிள்ளையின்

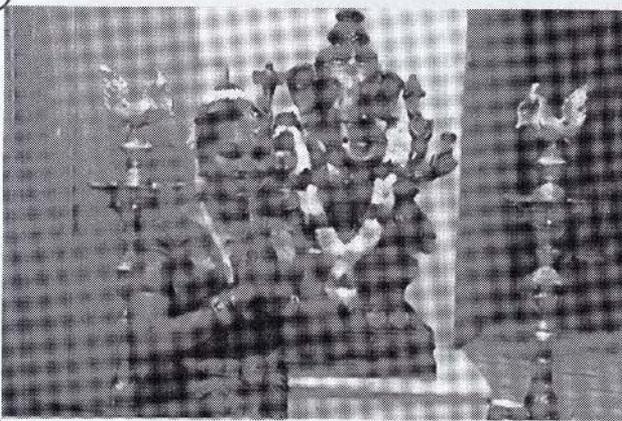
படிப்பு செலவுகள் என்று பல விதத்திலும் உதவுகிறார்கள்.

அவர் மனைவி 1976 ஆம் ஆண்டு ஒரு Research Development ஸ்தாபனத்தில் சேர்ந்து படிப்படியாக Chemist ஆகி, Senior Chemist ஆகி Head of Analytical Chemist ஆகி பின் கடைசியாக Manager ஆகி 2016ல் இளைப்பாறினார். இப்போ அதே ஸ்தாபனத்தில் Consultant ஆக எடுத்திருக்கிறார்கள்.

அவர் கூறினார் கணவன் என்ற முறையில் மனைவியை கௌரவப்படுத்துவதற்காக அவ்வை christmas விடுமுறையில் Europe க்கு அழைத்து கொண்டாட இருந்தார். நாம் வாழ்ந்த நாட்டில் எம் உறவினர்கள் அவதியுறும்போதுதான் ஏன்? உல்லாச விடுமுறை கழிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் அவர் மனதைத் தாக்கியது. தங்கள் Holiday ஐ ரத்து செய்துவிட்டு அந்த ரூ.1000.00 காசோலையை Club ன் நற்பணிக்காக கொடுத்தார். உங்கள் புகழாரத்துக்கு நன்றி. ஆனால் அவர் உங்கள் சேவையைவிட தான் செய்தது கடுகளவு என்று கூறினார்.

இங்ஙனம்

எம்.ராஜேந்திரகுமார்

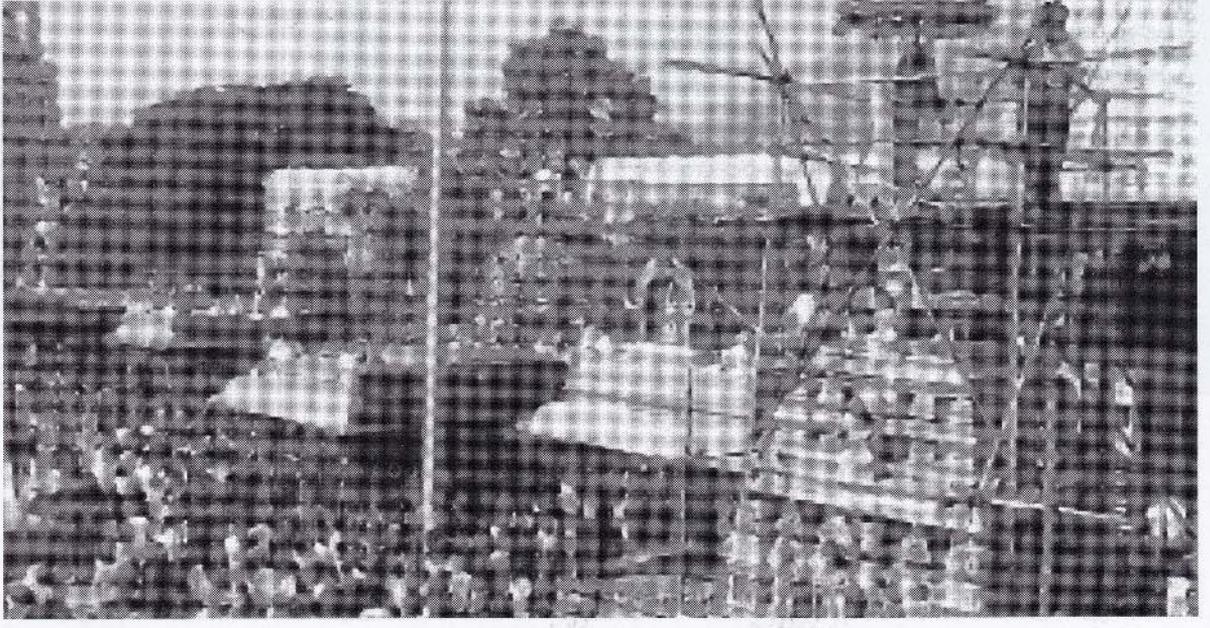

அட்டைப்படம்

சாய்சரணி யோகேந்திர ராஜா

பெற்றோர். யோகேந்திர ராஜா. குமுதினி பாடசாலை. இராமநாதன் மகளிர் கல்லூரி கொழும்பு

ஆசிரியை. தயானந்தி விமலச்சந்திரன் நடைபெற்ற பரதநாட்டிய அரங்கேற்றத்திற்கு பிரித்தானிய தகவல் மாதாந்திர சஞ்சிகையின் வாழ்த்துகள்.

அனைத்திலும் சிறப்பான அண்ணாமலை கும்பாபிசேகம்

பொதுவாக கோவில் கும்பாபிசேகங்களைப் பார்ப்பதும், அதில் கலந்து கொண்டு, கலசநீர் அபிசேகம் பெறுவதும் புண்ணியம் என்று பெரியவர்கள் சொல்வார்கள். அதிலும், திருவண்ணாமலை கும்பாபிசேகம் அனைத்திலும் விசேசமானது.. இந்த ஆண்டு அண்ணாமலையார் திருக்கோவிலின் கும்பாபிசேகத்தில் கலந்து கொண்டு கலசநீர் அபிசேகமும், எம்பெருமானின் அருளும் பெறும் பாக்கியம் அடியேனுக்குக் கிடைத்தது. மற்றமற்ற கோவில்களுக்கெல்லாம் நேரில் சென்றால்தான் முக்தி கிட்டும்... ஆனால் நினைத்தாலே முக்தி தருவது அண்ணாமலை மட்டும்தான்..

கடந்த 15 ஆண்டுகளில் தமிழ்நாட்டில் பல கோவில்களின் கும்பாபிசேகத்தில் நான் கலந்து கொண்டதுண்டு..

பிள்ளையார்பட்டி, பழனி, திருச்செந்தூர், சென்னை கபாலீஸ்வரர், திருப்போரூர் முருகன்கோவில், திருவொற்றியூர், இராமேஸ்வரம், திருவாரூர், சிதம்பரம் என இத்தனை கோவில்களின் கும்பாபிசேகத்தையும் அடியேன் பார்த்திருக்கிறேன்.. புண்ணிய அருள் பெற்றிருக்கிறேன்.. இருப்பினும் அண்ணாமலையார் கோவிலின் கும்பாபிசேகம், அவை அனைத்திலும் சிறப்பு வாய்ந்தது... திருவண்ணாமலையில் தான் நின்றிருந்தேன்.. ஆனால் கயிலையில் நடக்கும் கும்பாபிசேகத்தில் கலந்துகொண்டதுபோன்ற உணர்வைப் பெற்றேன்.. இதுதான் அண்ணாமலையின் சிறப்பு.

பத்து வகைத் தர்மங்கள்

- சுகிசிவம்

மேற்சொன்ன புறநானூற்றுப் பாடல், மிக எளிய வகையில் அறம் என்றால் இன்னது என்பதை வரையறுத்துக் காட்டியிருக்கிறது. இது ஒரு பொதுவான வரையறைதான்.

இன்னும் உள்ளார்ந்து போய், தர்மத்தின் திட்டுட்பங்களையும் விஸ் தீரணங்களையும் எல்லோரும் உணர்வதற்கென்று, விரிவாக வகைப்படுத்தியும் தொகைப்படுத்தியும் பல நூல்களில் தர்மம் எடுத்துரைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

குறிப்பாக, வேத சாஸ்திரங்களில் தர்மம் பத்து வகைகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு விளக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அவை.

1. வியக்தி தர்மம்
2. பரிவாரக தர்மம்
3. ஸமாஜ தர்மம்
4. ராஷ்ட்ர தர்மம்
5. மாணவ தர்மம்
6. வர்ணாசிரம தர்மம்
7. ஆபத் தர்மம்
8. யுகதர்மம்
9. ஆஸ்ரம தர்மம்
10. ராஜ தர்மம்.

இந்தப் பத்து வகைப் பிரிவு என்பது பிரதானமாகப் பல்வேறு நூல்களிலும் விவாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இது தவிர, முக்கியமான இன்னொரு வகைப்பாடும் இருக்கிறது. அதன்படி

முப்பத்திரண்டு அறங்கள் வரிசைப்படுத்திக் கூறப்படுகிறது.

இந்த முப்பத்திரண்டு வகை அறங்களை அம்பிகை தன் பல்வேறு அவதாரங்களிலும் தானே முன் நின்று செய்ததாகக் கச்சியப்பரின் கந்தபுராணம் எடுத்துரைக்கிறது.

இறைவன் கொடுத்த இரு நாழி நெல்லைக் கொண்டு முப்பத்திரண்டு வகை அறங்களையும் இறைவி தழைக்கச் செய்தாள் என்று காஞ்சி தல புராணம் கூறுகிறது.

அம்பிகை அறத்தை வளர்த்தாள், வளர்க்கிறாள் என்பதால்தான் அவளுக்கு அறம் வளர்த்த நாயகி என்னும் தமிழ்ப் பெயர் உண்டாயிற்று. அதே அடிப்படையில்தான் 'தர்ம வர்த்திநீ' (தர்மத்தை வளர்ப்பவள்) என்னும் வடமொழிப் பெயரும் உண்டாயிற்று.

அந்த சில அறங்கள் வருமாறு:

1. ஆதுலர்க்குச் சாலை (அநாதைகளுக்கு விடுதி அமைத்தல்)
2. ஓதுவார்க்கு உணவு (கல்வி கற்பவர்களுக்கு உணவு கொடுத்தல்)
3. அறுசமயத்தார்க்கு உண்டி (பல்வேறு சமயங்களையும் சார்ந்த துறவிகளுக்கு அன்னமிடுதல்).
4. பசவுக்கு வாயுறை (பசுக்களுக்குத்

தீவனம் கொடுத்தல்).

5. சிறைச்சோறு (சிறைப்பட்டுக் கிடப்பவர்களுக்கு ஈதல்).

6. ஐயமிடுதல் (யாசிப்பவர்களுக்கு ஈதல்).

7. தின்பண்டம் நல்கல் (விஷேசமான, ருசி மிகுந்த உணவு வகைகளைப் பலருக்கும் பகிர்ந்தளித்து உண்ணச் செய்தல்).

8. அறவைச் சோறு (ஆதரவற்றவர்களுக்கு அன்மளித்துப் பசியாற்றுதல்).

9. மகப்பெறுவித்தல் (பிரசவ காலத்தில் பெண்களுக்கு உதவுதல்)

10. மகவு வளர்த்தல் (குழந்தைகளை

வளர்த்தல்).

11. மகப்பால் வார்த்தல் (தாயில்லாப் பிள்ளைகளுக்குப் பால் கொடுத்துப் போஷித்தல்).

12. அறவைப் பிணம் சுடுதல் (ஆதரமில்லாமல் இறந்து போனவர்களுக்கு ஈமக்கிரியைகள் செய்தல்).

13. அறவைத் தூரியம் (ஆதரவில்லாதோர்க்கு ஆடை அளித்தல்).

14. சுண்ணம் அளித்தல் (வாசனைப் பொடி வழங்குதல்).

15. நோய்க்கு மருந்து (நோயுற்றவர்களுக்கு மருந்து வாங்கிக் கொடுத்தல்).

பஞ்சாங்கத்தால் பாதிப்பு வரலாமா?

சுமார் 2ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக கோவில்களில் வாக்கியப் பஞ்சாங்கத்தின்படியே எல்லாக் கிரியைகளும் நடைபெற்று வந்தன. பாடல்பெற்ற தலங்களில் இன்றைக்கும் வாக்கியப் பஞ்சாங்கமே பின்பற்றப்படுகிறது. அதேநேரம், 300 ஆண்டுகளாக திருக்கணிதப் பஞ்சாங்கத்திற்கும் ஒரு இடம் வழங்கப்பட்டு வருகிறது. அதனால் பல நேரங்களில் அபத்தமான கணிப்புகளுக்கும் இடம் தந்ததுபோல ஆகிவிடுவதைப் பார்க்க முடிகிறது.

உதாரணத்திற்கு.. ஒன்று. இந்த ஆண்டு. அதாவது 2017ஆம் ஆண்டுக்கான சனிப்பெயர்ச்சி கடந்த ஜனவரி மாதம் 26ஆம் நாள் வந்துபோனது.. அன்றைய தினம் சனிப்பெயர்ச்சிக்கான சிறப்பு பூசைகளும், பரிகாரங்களும் அனைத்து மக்களாலும் செய்யப்பட்டன. ஜனவரி 26இல் சனிப்பெயர்ச்சி என்பது, திருக்கணித பஞ்சாங்கத்தின்படி கணிக்கப்பட்டது. ஆனால், வாக்கியப் பஞ்சாங்கத்தின்படி டிசம்பர் 26இல்தான் 2017ஆம் ஆண்டுக்கான சனிப்பெயர்ச்சி வருகிறது. என்றால், இரண்டுக்கும் இடையில் ஓரூரு நாட்கள் இல்லை.. முழுதாக ஓராண்டு வித்தியாசம் இருக்கிறது. ஏன் இந்தக் குழப்பம்? எந்தப் பஞ்சாங்கத்தைப் பின்பற்றுவது என்ற கேள்வி எழலாம்.

இதற்கான விடையும், தீர்வும்... கணிப்புக்கு திருக்கணிதப் பஞ்சாங்கத்தையும், கிரியைகளுக்கு அதாவது கோவில் காரியங்களுக்கு, வழிபாடுகளுக்கு வாக்கியப் பஞ்சாங்கத்தையும் பயன்படுத்துங்கள் என்பதுதான்.

ஜெயபாஸ்கரன்

பொங்கல் திருநாளையொட்டி தமிழ்நாட்டின் தென்மாவட்டங்களில் குறிப்பாக மதுரை மாவட்டத்தில் ஒவ்வொரு ஆண்டும் 'ஜல்லிக்கட்டு' எனும் நிகழ்ச்சி மிகப் பரபரப்பாக அரங்கேற்றப்பட்டு வருகிறது. லட்சக்கணக்கான பார்வையாளர்கள் 'ஜல்லிக்கட்டு' பார்ப்பதற்கென்றே தொலை தூரங்களிலிருந்து மதுரைக்கு வந்து குவிகிறார்கள்.

முரட்டுத்தனமான மாடுகளோடு வீரம் நிறைந்திருப்பவர்களாகக்

கருதப்படும், வீரர்களாகத் தம்மைக் கருதிக் கொள்ளும் மனிதர்கள் மல்லுக்கட்டி மோதிக்கொண்டு மிதிபடுவதையே ஜல்லிக்கட்டு என்கிறார்கள். இது தமிழ் மரபின் வீரவிளையாட்டு என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. வழக்கம் போலவே இவ்வாண்டும் பொங்கல் விழா ஜல்லிக்கட்டில் பங்கேற்பதற்காக நூற்றுக்கணக்கான காளை மாடுகளைக் கொழுக்க வைத்து அவற்றின் கொம்புகளைக் கூர்மைப் படுத்துகிற வைபவம் தமிழகத்தின் பல ஊர்களில் நிகழ்கிறது. பொங்கல் விழா என்பது

ஜல்லிக்கட்டு

வீரம்

பருத்தும்பாடு!

தமிழர்களின் உழவுத் தொழிலுக்கு உற்ற துணையாக விளங்கிவரும் மாடுகளை வணங்குவதா? (ஜல்லிக்கட்டு என்ற பெயரில்) அடக்குவதா? அல்லது இரண்டுமா என்பது விளங்கவில்லை.

மரபு என்றாலும், வீரம் என்றாலும் ஓர் இனக்குழு மக்களின் பாரம்பரிய விளையாட்டு என்றாலும் சமூக அறிவியல் பார்வையில் ஜல்லிக்கட்டு என்பது கடைந்தெடுத்த அறியாமையின் வெளிப்பாடேயாகும். இதே அறியாமையும் மாடுகளின் மீது வன்முறை கட்டவிழ்த்து

விடப்படும் காட்டுமிராண்டித்தனமும் ஸ்பெயினில் 'புல் ஃபைட்' என்ற பெயரில் ஆண்டுதோறும் அரங்கேறி வருவது உலகறிந்த ஒன்றாகும். அதற்குத் தடை விதிக்கக் கோரி 2003ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் அந்நாட்டின் பாம்ப்லோனா நகரில் விலங்கு உரிமை அமைப்பைச் சேர்ந்த ஆண்களும் பெண்களும் நிர்வாணமாகத் தெருக்களில் ஓடி தமது எதிர்ப்பைத் தெரிவித்தனர். நாம் நாகரிகமற்ற காட்டுமிராண்டிகளாக இருக்கிறோம் என்பதை உணர்த்தவே அவர்கள் அவ்வாறு செய்தனர். அதன் விளைவாக அந்நாட்டின் பார்கிலோனியா நகரில் இந்த விளையாட்டிற்குத் தடை விதித்து

அந்நகரின் மாமன்றத்தில் 742004ஆம் நாள் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளது.

மதுரை மாவட்டத்தின் சுற்று வட்டாரங்களிலும் குறிப்பாக அலங்காநல்லூரிலும் ஆண்டுதோறும் பொங்கல் விழாவில் நடத்தப்படும் ஜல்லிக்கட்டை தமிழர்களின் வீர விளையாட்டு என்று வர்ணிக்கிற, எழுதுகிற எவரும் இதுவரை அம் மாடுகளின் கூரிய கொம்புகளால் குத்தப்பட்டுக் கொலையுண்டதில்லை. மாடுகளும் மாடுகளைப் போன்ற அறியாமை நிறைந்த மனிதர்களும் மோதிக் கொண்டு குடல் சரிந்து, மரண ஓலமிடுவது பாதுகாப்பான பலகைகளால் ஆன பால்கனியில் இருந்து பார்க்கிறவர்களுக்கு வீர விளையாட்டாகத் தெரிகிறது போலும்.

கொலை செய்யும் ஆற்றல் மிகுந்த வகையில் கொழுக்க வைக்கப்பட்டு

கொம்புகளைக் கூர்மைப்படுத்தி பல நேரங்களில் சாராயத்தையும் குடிக்க வைத்து, கட்டவிழ்த்து விடப்படும் காளை மாடுகள் யார் யாரை மிதித்துத் துவைத்து எந்தெந்த வீரனைக் கொன்று தூக்கி வீசுகிறது என்பதை மதுரையின் மருத்துவமனைகள் நமக்கு ஆண்டுதோறும் தெரிவிக்கின்றன.

ஜல்லிக்கட்டு வரலாற்றில் இதுவரை மாடுகளால் கொல்லப்பட்ட வீரர்களின் குடும்பங்களும் அவற்றால் மிதிக்கப்பட்டுச் செயலிழந்து போன அப்பாவி மக்களின் குடும்பங்களும் இப்போது எப்படியிருக்கின்றன என்பது குறித்து யாரும் கவலைப்படுவதே யில்லை.

ஆங்கிலேயே ஆட்சிக்காலத்தில் ஒரு வெள்ளைக்கார மாவட்ட அதிகாரி ஜல்லிக்கட்டு விளையாட்டைத் தடை செய்ததாகவும், மக்கள் பொங்கியெழுந்து

அந்த விளையாட்டு உரிமையை மீண்டும் பெற்றதாகவும் ஒரு தகவல் மூலம் தெரியவருகிறது. நூற்றுக்கணக்கான ஆண்டுகள் சுதந்திரம் இல்லாமல் அடிமையாக இருக்கலாம். ஆனால் ஓர் ஆண்டு கூட ஜல்லிக்கட்டு இல்லாமல் வாழ முடியாத அளவுக்கு 'வீரம்' நம்மைப் பாடாய்ப்படுத்தி வருவதை இதன் வாயிலாக அறிய முடிகிறது.

கொஞ்சம் கூர்ந்து கவனித்தால், "டேய் செங்கோடா... என் மாட்டை நீ பிடித்து அடக்கு பார்க்கலாம். சாகாமல் இருப்பாயெனில் உனக்கு நூறு ரூபாய் வீரப்பரிசு தருகிறேன்" என்று அறிவிக்கின்ற ஆதிக்க வர்க்கத்தின் குரல் இவ்விளையாட்டிற்குள் புதைந்திருப்பதைக் காணமுடியும். போலியான மகிழ்ச்சிக்கும் நம்பிக்கைக்கும் தம்மை ஆளாக்கிக் கொண்ட மக்கள் கூட்டத்தை அரசுகள் கண்டுகொள்ளாமல் விட்டுவிட்டுத்

தேர்தல்களில் மட்டுமே கவனம் செலுத்தும் என்பதற்கும் இந்த ஜல்லிக்கட்டு ஒரு சிறந்த உதாரணமாக இருக்கிறது. மக்கள் விரும்புகிறார்கள் என்கிற பெயரில் இவ்விளையாட்டு அனுமதிக்கப்படுகிறது. கோதுமை, அரிசி, கல்வி, வேலைவாய்ப்பு போன்றவற்றையும் தான் மக்கள் விரும்புகிறார்கள். அவர்களின் அவ்விருப்பங்களை நிறைவேற்ற முடிகிறதா?

பசியில் கொலை வெறியோடு இருக்கும் புலியை விட்டு அடிமைகள் கொல்லப்படுவதை மாடங்களில் இருந்து ரசித்த அந்தக் காலப் பிரபுக்களுக்கும், பால்கனிகளில் அமர்ந்து ஜல்லிக்கட்டு பார்க்கும் இந்தக் காலப் பிரபுக்களுக்கும் அப்படியொன்றும் வித்தியாசமில்லை. சாராய போதையோடு தாறுமாறாக மிரண்டு ஓடும் காளைகளின் காலடியில் வயிற்றுக்கில்லாத மக்கள் சிக்கிச்

சீரழிவதையும், அற்பப் பணத்துக்காகத் தன் உயிரையே பணயம் வைத்துக் காளையோடு கட்டிப் புரண்டு குடல் சரிந்து ஜல்லிக்கட்டு வீரர்கள் சாவதையும் வீரவிளையாட்டு என்று காலங்காலமாக நமக்குப் போதித்து வருகிறார்கள்.

இதை வீரவிளையாட்டு என்று எழுதியும், பேசியும், வாதிட்டும் வருகிறவர்களில் எத்தனை பேர் காளையகளை அடக்கக் களத்தில் இறங்கியிருப்பார்கள்? இந்த விளையாட்டில் பல நூற்றுக்கணக்கான மாடுகள் அமைதியாக வாழும் உரிமையும் பாதிக்கப்படுகிறது.

ஜல்லிக்கட்டு விளையாட்டைப் போலவே அதை மையமாக வைத்து நிகழும் சம்பவங்களும் வேதனைகளை விதைத்து வளர்க்கின்றன. அந்த விளையாட்டின் துணை நிகழ்வுகளாகச் சாதிச் சண்டைகளும், கோஷ்டிப்பூசல்களும், சாராய வியாபாரமும் கொடிகட்டிப் பறந்து வன்முறைகளுக்கு வழி வகுக்கின்றன. விளையாட்டின் நோக்கம் பலப்பரிசையாக இருப்பதால் மாடுகளை விட்டுவிட்டு எதன் பொருட்டாவது மனிதர்கள் மோதிக்கொள்வதும் இயல்பான ஒன்றாகக் காணப்படுகிறது. பார்வையாளர்களும் பாதிப்புள்ளாகி சில நேரங்களில் மரணமடையும் வாய்ப்புள்ள ஒரே விளையாட்டு, உலக அளவில் அனேகமாக ஜல்லிக்கட்டாகத்தான் இருக்க முடியும்.

பல்வேறு வகையான அநீதிகளைத் தட்டிக் கேட்க வீரம் இல்லாத சூழலில் ஆண்டுக்கொருமுறை மாடுகளிடம் 'வீரம்' காட்டுவதோடு நமது வீர உணர்வு நிறைவடைந்து விடுகிறது.

“நீ மாடுகளை அடக்கும் வீரன். எங்கேனும் உனது வாழ்வுரிமைக்காக வீரம் காட்டினால் தொலைத்துக்

கட்டப்படுவாய்” என்று யார் யாரோ மறைமுகமாக எச்சரித்து வருவதை ஜல்லிக்கட்டு வீரர்கள் என்றைக்குப் புரிந்து கொள்வார்களோ தெரியவில்லை.

ஜல்லிக்கட்டு தொடங்கப்பட்டது முதல் அதன் வரலாறு நெடுகிலும் ஆண்டுதோறும் கொல்லப்பட்டவர்கள் மற்றும் காயமடைந்தவர்களின் பட்டியலைத் தயாரித்துப் படித்தால் நாகரிகமடைந்த எந்தச் சமூகமும் வெட்கித் தலைகுனியவே நேரிடும். “காளையின் கூரிய கொம்புகள் என் வீரமகளின் வயிற்றில் தான் குத்தியிருக்கின்றன; முதுகில் அல்ல” என்று எந்தத் தாயும் பெருமைப்பட்டுக் கொள்வது கிடையாது. ஜல்லிக்கட்டுச் சாவுகளால் ஆண் துணையற்று அனாதைகளான குடும்பங்கள் தமிழ்நாட்டில் நிறையவே இருக்கின்றன.

மனிதர்களின் கூட்டத்தைப் பார்த்து மாடுகளும், மாடுகளைப் பார்த்து மனிதர்களும் மிரண்டு ஓடி, மிதிபட்டுச் சாவதை வீரவிளையாட்டாகப் பார்த்து ரசிக்கும் எவரையும் வீரம் மற்றும் விளையாட்டு குறித்த பார்வையற்றவர்களாகக் கருத வேண்டியிருக்கிறது.

பொய்யம்மான் சரடு

புதிய அரசியல் அமைப்பு என்ற புழுக்குழுட்டையிலிருந்து ஒவ்வொன்றாக உதிர்ந்துவிடும் வெற்றுத்தாள்கள் வெறுமையைக் காட்டுகின்றன. ஏமாற்றம் ஈழத்தமிழகத்தின் பெருமூச்சாக நீடிக்கின்றது. மரணச் சாசனத்தின் கடைசிவரிகள் எழுதப்படப் போகின்றன. எனினும் தமிழன் பெயர் சொல்லி தலைமை தாங்கியவர்கள், தங்கள் குடும்பங்களைவாழவைப்பதற்காக 'பொய்யம்மான் சரடு' விடுகின்றார்கள். "வரப்போகிறது, இருந்து பாருங்கள், வாய்ப்பைக் கெடுக்காதீர்" எனவாய்கிழியக் கத்துகிறார்கள், சொல்வதுபொய் என்றாலும் சொல்வதை இந்த ஏமாறிகள் கேட்பார்கள் என்று அவர்கள் எண்ணுவதில் தவறில்லை. ஏனெனில் இறந்த கலை வரலாறு எப்போதும் அப்படித்தான் இருந்தது.

இவர்களிடம் எந்த திட்டமும் இல்லை எனப் புரிந்துகொண்ட சிலர், உரிமைகள் இனி எட்டாக்கனியாகிவிட்டன. சலுகைகளையாவது தரக்கேட்போம் என்ற மனநிலைக்கு மாறிவருகிறார்கள். ஏனென்றால் யதார்த்தம் அப்படியானது. தலைமைகள் தங்களுக்கான சலுகைகளைத் தாளாரமாகவே பெற்றுவருகின்றன, அனுபவிக்கின்றன. அல்லற்படுகிறவனிடம் மாத்திரமே இனமானம் பேசப்படுகின்றது. பட்டுவேட்டிகட்ட ஆசைப்பட்டு கட்டியிருந்த கோவனத்தையும் பறிகொடுத்தநிலை. இதனால் பெரும்பான்மையினரின் தேசியக் கட்சிகள் வடகிழக்கை வலம் வருகின்றன. வடக்குக்குப் பொருளாதார மையம் வரத்தடுத்தவர்கள், அரசியல் கைதிகள் பற்றிய கரிசனை காட்டாதவர்கள், பறிக்கப்பட்ட காணிகளுக்காக பரிதாபம் காட்டாதவர்கள், அகதிகளுக்காக அங்கலாய்க்காதவர்கள், காணாமல் போனவர் பற்றிக் கவனமெடுக்காதவர்கள் (காணாமல் ஆக்கப்பட்டவர்கள் என்றுபோடுதல் சிறப்பு), புனர்வாழ்வுபெற்று மீண்ட போராளிகளை எடுத்தெறிந்துவிட்டவர்கள், அவர்களைத் தங்களின்

எதிரிகளென எஜமானர்களிடம் போட்டுக் கொடுக்கிறவர்கள், தங்களின் வசதிகளைப் பெருக்குவதற்கும் தமிழர்களிடமிருந்து தம்மைப் பாதுகாப்பதற்கும் எச்சிலைத் தொட்டெழுதும் எங்கோ இருக்கும் ஒரு எழுத்தாளனுக்கு லஞ்சம் தருபவர்கள் என்று நீண்ட வரலாறு இந்த நீசர்களுக்குண்டு. வாகனங்களுக்காக வரிசையாக நின்று பிச்சை எடுக்கிறார்கள்.

"எது நடந்தாலும் இந்த அரசைக் காப்பாற்றுவோம்" இது தான் நவீன தமிழரசார் தாரகமந்திரம். வாக்குப் போட்டவனின் வாயில் மண் அள்ளிப் போடப்பட்டிருக்கிறது. சலுகைகளும் இல்லை உரிமைகளும் இல்லை என்ற நிலையில் ஈழத்தமிழன் எத்தனைஆண்டுகள் தான் காத்திருப்பான். காத்திருக்கமுடியாததன் வெளிப்பாடே வன்னியில் பொருத்து வீடுகளை ஏற்றுக்கொள்வதான மக்களின் முடிவு.

தமிழரசாரின் தலையில் வெண்ணையை வைத்திருக்கும் தற்போதைய அரசு, மெதுவாகத் தங்கள் தரக்களைக் களமிறக்குகிறது. தலைவர் பிரபாகரன் பற்றிய விஜயகலாமகேஸ்வரனின் பேச்சும் செயற்பாடும் வெற்றிபெறுமானால் மீண்டும் 1949 ன் நிலைக்குதமிழன் தள்ளப்பட்டுவிடுவான். அமுகைக்கும் அல்லலுக்குமான தமிழினம் உரிமை பேசி ஏமாற்றப்பட்டதை நினைந்து சலுகைகளுக்காக மண்டியிட்டுவிடலாம். ஏனெனில் இரண்டுமற்ற இந்த வாழ்க்கையை எத்தனை நாட்கள் தொடரமுடியும்? சம்பந்தரின் பொய்யம்மான் சரடு எத்தனை நாட்களுக்கு எடுபடும்?

"எழுகதமிழை" இல்லாமல் செய்யப் பழிபுரீராடும் தமிழரசார் இனியும் தமிழனுக்காகப் பேசுவார்களா? தமிழினம் எதிர்பார்க்கும் நீதியரசர் விக்கினேஸ்வரன், தமிழர் பேரவை, தமிழ்த் தேசியமுன்னணி என்று இவர்களிடம் எந்தத் திட்டமும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லையே. என்ன நடக்கப் போகிறது இலங்கைத் தமிழனுக்கு??

பெருமாள் முருகனின் அரித்தநாரி

ஒரு பஹானிஷ் பஹ்ஸ்யை

மாதொருபாகனைத்
தொடர்ந்து
மாதொருபாகனின் சர்ச்சை பெரிதாக
வலுப்பெறும் முன்பும் 2014 இன்
இறுதியில் பெருமாள் முருகன் அவர்களால்
அதன் தொடர்ச்சியாக இருநாவல்கள்
எழுதப்பட்டன. மாதொருபாகனின்
முடிவில் இருந்து கிளைத்துச் செல்லும்
இரு முரணான பாதைகளைத் தேர்ந்தவை
அவை.

மாதொருபாகனின் முடிவு, காளி
தற்கொலை செய்து கொள்ளப் போகிறான்
என்னும் குறிப்போடு முடிந்திருக்கத்
தற்கொலை செய்து கொண்டான் ;

உயிர்வாழ்கிறான்
என்னும் இரண்டு
சாத்தியங்களுக்கான
வாசகனின் ஊகத்தினூடாக
ஆலவாயனும் அர்த்தநாரியும்
பயணிக்கின்றன. பொதுவாகவே நாவலின்
இறுதி எவ்வாறு முடியலாம் என்னும்
வாசகனின் சுதந்திரத்தை, எதிர்பார்ப்பை
ஆசிரியரே முடித்துவைக்கும் அதிலும்
இருவகை சாத்தியப்பாடுகளையுமே
நிகழ்த்திக் காட்டும் மாதொருபாகனின்
நீட்சியாக இவ்விரு நாவல்களையும் கொண்டு
செல்கிறார். திரு.பெருமாள்முருகன்.

மாதொருபாகனுக்குப் பிறகு
ஆலவாயனைப் படித்து விட்டு
அர்த்தநாரியைப் படிக்க வேண்டுமா

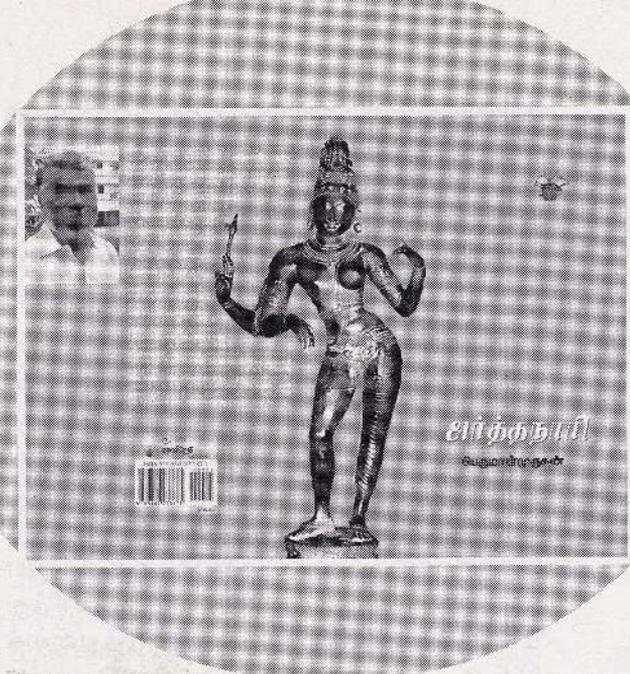
அல்லது அர்த்தநாரியைப் படித்துவிட்டு ஆலவாயனைப் படிக்க வேண்டுமா என்கிற வாசகனின் சந்தேகத்திற்கு அப்படிப்பட்ட வரிசைமுறையில் இவ்விரு நூல்களையும் படைக்கவில்லை. இவை ஒவ்வொன்றுமே தன்னளவில் முழுமை பெற்ற இரண்டு நாவல்கள் என்று முன்னுரையிலேயே விளக்கிவிடுகிறார் ஆசிரியர்.

ஆனால் மாதொருபாகனுக்குப் பிறகு, ஆலவாயனும் அதன் பிறகு அர்த்தநாரியும் எனும் முறையிலேயே பெருமாள் முருகன் இவற்றைப் படைத்ததாகக் குறிப்பிடுகிறார்.

மாதொருபாகனின் ஆரம்பத்தில் எழுப்பப்பட்ட சர்ச்சைகளைத் தொடர்ந்து இந்நாவலில் ஊரின் பெயர் மாற்றப்பட்டுள்ளது. மாதொருபாகனைப் படிக்காதவர்களுக்கு விளங்கும் வண்ணம் காளியின் தற்கொலை மனோபாவத்திற்கான காரணம் நாவலின் இடையில் சொல்லப்படுகிறது.

பொன்னாவைக் காணாமல் தொண்டுப்பட்டிக்குத் திரும்பிய காளியின் மனநிலையில் இருந்து அர்த்தநாரி தொடங்குகிறது. தொண்டுப்பட்டிக்கு மீளும் அவனது தற்கொலை எண்ணம் வலுப்பெறுகிறது.

“அன்றைக்கு இருந்த நிலையில் அவன் கண்ணுக்கு அந்த வாது வாகாகப் பட்டது. அது என்னவோ வாவென்று தன்னை மிகவும் விருப்பத்தோடு கூப்பிடுவது மாதிரி இருந்தது. அந்தக் கணத்தைச் சாவால் தவிர வேறு எதனாலும் கடக்க இயலாது என்னும் நிலைக்கு வந்திருந்தான். சாதாரணமா அது? ஒரு ஆளை ஏமாற்ற எத்தனை பேர் சேர்ந்து திட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள். அம்மா, மாமியார், மாமனார், மச்சினன், பொன்னா. எல்லாரும் ஒத்துக் கொண்டிருக்கலாம். பொன்னா எப்படி இதற்கு ஒப்புக் கொள்ளமுடியும்? இன்னொருத்தனோடு படுத்துக் கொள்ள அவன் மனதில் ஆசை

இல்லாமல் இதற்கு எப்படிச் சம்மதித்திருப்பாள்? அரிவாளை எடுத்துக்கொண்டு போய் ஒரே வீச்சில் தலை வேறு முண்டம் வேறாக அவளை வெட்டிப்போடலாம் என்றுதான் முதலில் வெறியாக இருந்தது. ஆனால் அது கொஞ்ச நேரத் துடிப்போடு அடங்கிப்போகும். பொண்டாட்டிய வெட்டிக் கொன்னவன் என்னும் பேரோடு வாழ்நாள் முழுக்கவும் நினைத்து நினைத்து அழ வேண்டும்.. அப்பேற்பட்ட தண்டனை தன் சாவுதான் என்று தோன்றியது.”

என்பதாய் அவனது தற்கொலை முயல் விற்கான மனநிலை பதிவுசெய்யப்படுகிறது.

காளி இல்லாததால் வளவு வீட்டில் இருந்து தொண்டுப்பட்டிக்கு வரும் தாய் மாராயியின் கண்ணில் தூக்கிட்டுக் கொள்ள முயலும் காளி படுகிறான். காப்பாற்றப்படுகிறான். காளி அதுபோன்றதொரு முடிவுக்கு மீண்டும் போகாமல் இருக்கச் சத்தியம் வாங்குகிறான் மாராயி. தற்கொலைக்கான கயிறினைத் தாங்கிய பூவரசின் வாது வெட்டப்படுகிறது.

முத்துவிற்குக் காளியை அன்றிரவு

கவனிக்காமல் போய்விட்டோமே என்ற உறுத்தல் இருக்கிறது. பொன்னாவைத்தேடி வீட்டிற்கு வந்து அவள் இல்லை என்பதையும் பதினான்காம் நாள் திருவிழாவிற்குச் சென்றாள் என்பதையும் அவள் அறிந்திருப்பானோ என்று பயம் வருகிறது.

மாராயி அனுப்பிய ஆள் மூலம் காளி தொண்டுப்பட்டிக்குத் திரும்பியதை அறிகிறான் முத்து. ‘மாமா எங்கே’ எனக்கேட்கும் பொன்னாவைச் சமாளிக்கிறான். காளியைக் காணச் செல்கிறான். அவன் தற்கொலை செய்ய முயன்று காப்பாற்றப்பட்டதை அறிந்து மனம் பதைக்கிறான். காளி முத்துவைத் திட்டி உதைத்து அனுப்புகிறான். உடலெங்கும் காயங்களோடு திரும்பும் அவனிடம் ‘என்ன ஆச்சு அண்ணா?’ என்று கேட்கும் பொன்னாவிடம் காளிக்கு எல்லாம் தெரிந்துவிட்டது என்பதையும் அவன் தற்கொலை செய்து கொள்ளப் போனதையும் முத்து கூறுகிறான்.

பொன்னா அதிர்ச்சி அடைகிறான். காளிக்குத் தெரியாமல் தான் பதினான்காம் நாள் திருவிழாவிற்குத் தான் அனுப்பப்பட்டோமோ? தான் ஏமாற்றப்பட்டோமா என்றெண்ணிச் சீற்றம் கொள்கிறான்.

தன் குடும்பத்தின் மேல் உள்ள அவளது கோபம் இப்படி வெளிப்படுகிறது,

“திடுமென சாமி மருள் வந்தவள் போலப் பொன்னா ‘என்னய நம்ப வைச்சு இப்பிடி ஏமாத்துன நீங்க நாளைக்கு எஞ் சொத்து வேணுமின்னு சோத்துல வெசம் வெச்சுக்கூடக் கொன்னுருவீங்க. இன்னமே எனக்கு அப்பன் அம்மா இல்ல, பெத்துப் பொறப்பு இல்ல, பொறந்த ஊடுன்னு ஒன்னு இல்ல. இந்துட்டுல இனி ஒரு சொட்டுத் தண்ணிகூடக் குடிக்க மாட்டன். நாஞ் செத்தாலும் ஆரும் வரக்கூடாது. இங்க எந்த எழவு உழுந்தாலும் எனக்கு ஆள் உடக்கூடாது. அந்தக் காளி ஆயாளக்

கும்பிட்டுச் சொல்றன். எம் மூஞ்சியப் பாக்கொணும்னு கூட என்னூட்டுப்பக்கம் ஒரு காக்கா குஞ்சு வந்தரக் கூடாது. எச்சலாட்டம் துப்பீட்டன். இன்னமே வாயில எடுத்து வெச்சுக்க மாட்டன்” என்று சொன்னாள். வாயில் மொத்தையாய் எச்சிலைக் குவித்துத் தூவெனத் துப்பினாள். ‘அடி பொன்னா என்ன பண்ண?’ என்று நல்லாயி கத்தக் கத்தப் பூவரசடியில் கிடந்த மண்ணை எடுத்து இருகைகளாலும் அள்ளி வீட்டைப் பார்த்துத் தூற்றினாள்.”

காளியைத் தேடி ஓடி வரும் பொன்னா தொண்டுப் பட்டியில் அவனைக் காண்கிறான்.

“தொண்டுப்பட்டியின் வடமூலையில் பல்லுக்குச்சியை மென்றபடி எங்கோ கத்தும் காக்கையைப் பார்த்தபடி அவன் தெரிந்தான். ‘மாமா மாமா’ என்னும் கதறலுக்கு அவனிடம் இருந்து எந்த அசைவும் இல்லை.. போன வேகத்தில் அவன் கால்களைப் பிடித்துக் கொண்டான். ‘மாமா எனக்கு ஒன்னுந் தெரியாது மாமா. நீ செரின்னு சொல்லீட்டயின்னு என்னயப் போவச் சொன்னாங்க. உங்கிட்டப்போயி இத எப்படிக் கேக்கறது, பொய்யா சொலலீரப் போறாங்கன்னு நெனச்சன். பொய் சொல்லீட்டாங்களே, எங்குடியக் கெடுத்திட்டாங்களே. நான் செஞ்சது தப்புத்தான். அந்தத் தப்புக்கு என்னயக் கொன்னிரு. என்னய என்ன வேண்ணாலும் செய்யி. நீ எதுக்குச் சாவோணும். நீ என்ன மாமா செஞ்ச’ என்று அழுதாள்.

காக்கை ஒன்று இடைவிடாமல் கத்தியது. அதன் ஒலியினூடே ‘ஒன்னுந் தெரியாத ஒலுகள்ளி’ என்று காளி சொன்ன மாதிரி காதில் விழுந்ததுஞ்.. ‘மாமா, இப்பிடி இருக்காத எதுக்கு இந்த மாதிரி செஞ்ச? இன்னமேலு இப்பிடி நெனைக்கறத உட்டுரு. தேசமெல்லாம திரிஞ்ச ஆளு, தொண்டுப்பட்டியே கதின்னு கெடக்கறயென்னுதான் நான் ஒத்துக்கிட்டன். அதும் உனக்குச் சம்மதம்

இல்லைன்னு தெரிஞ்சிருந்தா ஒத்திருப்பனா? உன்னய ஏமாத்திட்டாங்க, என்னயும் ஏமாத்திட்டாங்க' என்றாள். கொப்பளித்துத் திரும்பிய அவன் வாய் என்னவோ சொன்ன மாதிரி உணர்ந்தான்.

திரும்பவும் வாயசைவை நினைவுக்குக் கொண்டு வந்து சொல்லை ஊகித்தாள். 'அவுசாரி' அவளை அவுசாரி என்று சொல்லியிருக்கிறான்."

பொன்னாவால் அதைத் தாங்க முடியவில்லை.

புத்திப் பேதலித்தது போலான பொன்னாவையும் பார்த்துக்கொள்ளும் பொறுப்பு மாராயிக்கு வருகிறது.

இந்நிகழ்விற்குக் காரணமான ஒவ்வொருவரும் இப்படி இந்தப் பிரச்சினை இந்த அளவிற்குப் பூதாகரமாகும் என்று எதிர்பார்க்க வில்லையே என்று தம்மளவில் மனம் வருந்துகின்றனர்.

காளி அதன் பின் யாரோடும் பேசுவதில்லை. பொன்னாவும் அப்படித்தான்.

பொன்னா குற்ற உணர்விலேயே வாழ்கிறாள். இடையிடையே அவளுக்குக் காளியுடன் வாழ்ந்த காலத்தில் அவன் செய்த சீண்டல்கள் நினைவு வருகின்றன.

தொண்டுப்பட்டியில் தூங்குவதாகச் சொல்லிப் போய் மீண்டும் நள்ளிரவில் அவளுடன் இருக்க வேண்டி வரும் அவன் வருகை. ஒவ்வொருநாளும் அவன் அதுபோல் வரமாட்டானா என்று எதிர்பார்த்துக் கிடக்கிறது அவள் மனம்.

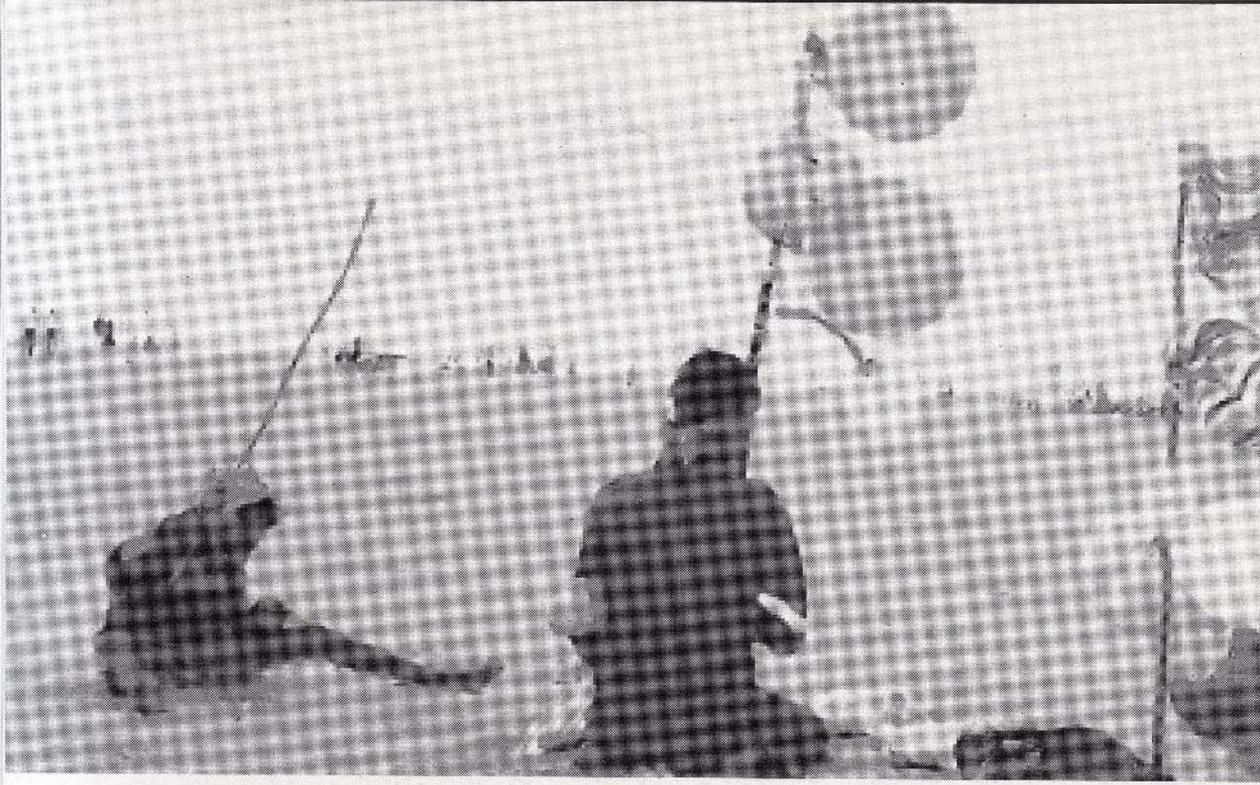
அவனது காலடி ஓசை தெரியும் அவளுக்கு. அப்போதெல்லாம் சில நாட்கள் ஓசை கேட்கும். கதவிற்கு அருகே வரை வரும். பின் திரும்பி விடும். மறுநாள் பொன்னா, காளியிடம் நேற்று இரவு வந்தியா எனக் கேட்டால் காளி இல்லையே என மறுத்துவிடுவான்.

இந்நினைவில் பொன்னா ஒவ்வொரு இரவும் காளி வருவான் எனக் காத்திருந்தாள். அவன் எப்படி வருவான்? அவுசாரி வீட்டில் காலெடுத்து வைப்பானா என்றும் அவள் மனம் கேட்கிறது.

இக்காத்திருப்பில், ஒருநாள் அவன் வருகையை இப்படி உணர்கிறாள் அவள்.

"அன்றைக்குச் சாமத்திற்கு மேல் வந்தான். தன்னையறியாமல் தூங்கிப் போயிருந்த அவள் காதுகளில் அந்தக் காலடியோசை கேட்கிறது. பதறி விழிக்கிறாள். உற்றுக் கேட்கிறாள். அவன் காலோசைதான் அது. இருகால்களும் மண்ணில் ஒன்றே போலப் பதிகின்றன. சீராக எட்டி வைத்து வருகிறான். ஓசை வரவரப் பெரிதாகிறது. வாசலுக்கு வந்து படியேறுகிறான். பட்டாசாலையில் நிற்கிறான். இப்போது சத்தமில்லை. கதவுக்கு முன்னால் நிற்கிறான். கதவை விரல்மடித்துத் தட்டும் ஒலி அவளுக்குத் தெளிவாகக் கேட்கிறது. கட்டிலில் இருந்து தாவி எழுகிறாள். இரவில் படுக்கும்போது விளக்கை அணைத்துவிடுவாள். வடபுற சுவரில் இருந்து சின்ன ஜன்னலை வெயில் காலத்தில் மட்டும் திறந்து வைப்பாள். விளக்குக் கட்டை மேல் இருந்த விளக்கின் அடியிலேயே நெருப்பெட்டியை வைத்திருப்பாள். சட்டென நெருப்பெட்டியை எடுத்து விளக்கை ஏற்றுகிறாள். இடைவெளிவிட்டு இன்னொரு முறை அதே போலக் கதவைத் தட்டும் ஒலி. அவன்தான். அது ஒற்றைப் பெருங்கதவு. மரத்தாழ்ப்பாள். கதவை அழுத்திக் கொண்டு மெதுவாகத் தாழை நீக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் சத்தம் பெரிதாகி எல்லாரையும் எழுப்பிவிடும். அவள் திறக்க வாகாக அவன் வெளிப்புறம் கதவை இழுத்துப் பிடித்திருக்கிறான். தாழை நீக்குகிறாள்.

இருளில் இருந்து விளக்கொளிக்குள் அவன் வருகிறான். அவன் தலையைக்

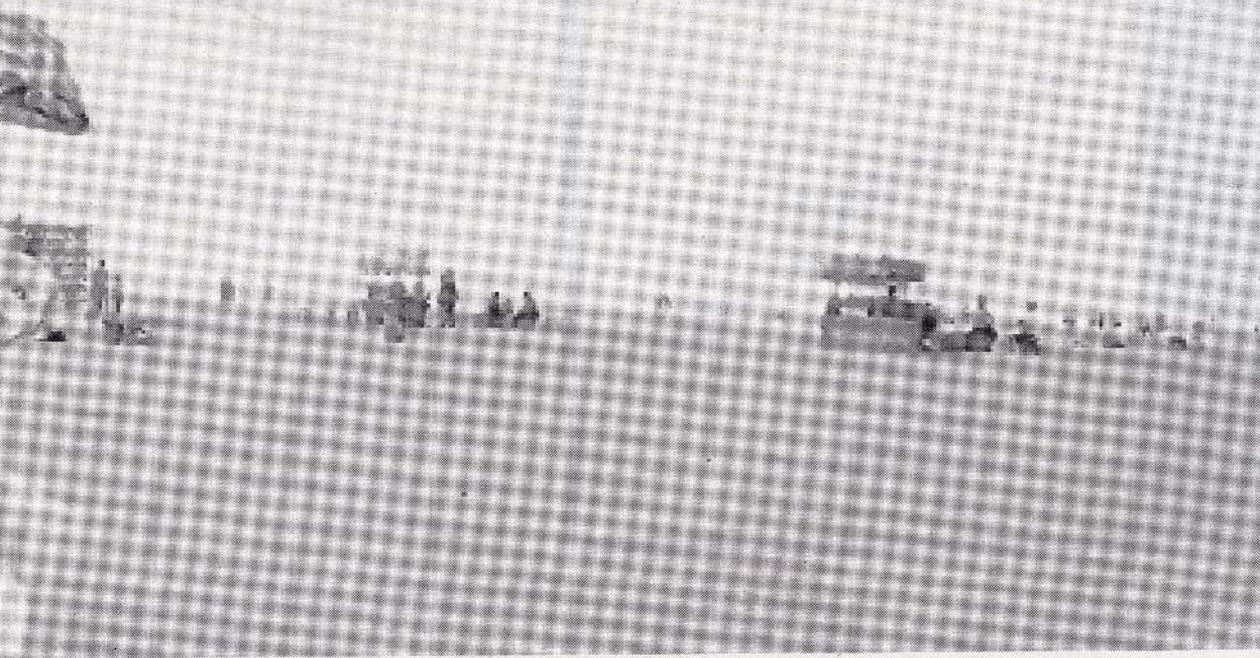

குனிந்து நிற்கிறாள். அவனைப் பார்க்க விருப்பமில்லை என்பதை உணர்த்துகிறாள். கதவைச் சத்தமில்லாமல் தாழிடுகிறாள். பின் உடனே அவள் அருகே வந்து தாவி அணைக்கிறாள். அவள் திமிறுகிறாள். அவனுக்குள் அடங்க அவள் மறுக்கிறாள். 'இதா இங்கப் பாரு' என்று சொல்லியபடி வற்புறுத்தி அவளை இறுக அணைக்கிறாள். அவன் இரும்புப் பிடிக்குள் அடங்குகிறாள். அவள் தலையை உயர்த்துகிறாள். கண்களில் வழியும் கண்ணீர் விளக்கொளியில் பளபளக்கிறது. 'கோபமா' என்கிறாள். என்னமோ தெரியாத அன்னைக்கு அந்த வார்த்தை எம் வாயில வந்திருச்சி. அத நீ கண்டுபிடிச்சிட்ட. இன்னமே எப்பவும் அப்பிடிச் சொல்ல மாட்டன்' என்கிறாள். 'சொன்னதுக்கு?' என்கிறாள் அவள் அழுகையினூடே.

'சொன்னதுக்கு உங்கையால என்னய அடிச்சிரு' என்று சொல்லி அவள் கையை எடுத்துத் தன் கன்னங்களில் மாறிமாறி அடித்துக் கொள்கிறாள். அவளுக்கே பாவமாக இருக்கிறது. கையை இழுக்கிறாள். 'உன்னோட ஆத்தரம் தீர்ற வரைக்கும்

அடிச்சுக்கோ. தப்பு வார்த்தை சொன்ன இந்த வாய அடி' என்று அவள் கைகளால் வாயின் மீது அடிக்கிறாள். உதடுகள் ரத்தம் வருவது போலச் சிவக்கின்றன. அவள் பயந்து போய், அவனிடமிருந்து கைகளை மீட்டுக் கொள்கிறாள். அந்தச் சிவந்த உதடுகளில் தன் உதடுகளை வைத்து ஒத்தடம் கொடுக்கிறாள். இத்தனை நாட்களாகப் பிரிந்திருந்த ஏக்கம் அந்தத் தொடுதலில் முழுமையாக வெளிப்படுகிறது. அவளை அப்படியே கட்டிலுக்கு நகர்த்துகிறாள் ஞ் ஞ் ஞ் ஞ் ஞ் ஞ் ஞ் ஞ். அவனுடைய உடலுக்கு அடியிலேயே அவள் சிக்கிக் கொள்கிறாள். முகத்தை முகத்தோடு இழைக்கிறாள். அவள் இப்போது அவனை முழுதாக உள்வாங்குகிறாள். அவனுக்கு அவசரமே இல்லை. அவளுடைய ஒவ்வொரு அணுவுக்கும் படிப்படியாகப் புகுகிறாள். அவன் தனக்குள் புகுவதைத் தெளிவாக உணர்கிறாள்"

இது பொன்னாவினுடைய பிரம்மைதான். அவள் கருக்கொண்டிருக்கிறாள் என்னும் அடையாளம் தெரியும்முன் இதுபோன்றதொரு நிகழ்வு ஆலவாயனிலும்

நிகழ்கிறது. அப்பொழுது காளியின் ஆவி பூவரசிலிருந்து இறங்கி அவளை அணுகுவதாகச் சித்திரிக்கப்பட்டிருக்கும்.

அவனுக்கே இந்தக் -குழந்தையை கருவுற்றேன் எனத் தன்னைத்தான் ஏமாற்றிக் கொள்ள விரும்பும் பொன்னாவின் மனநிலையே இது.

மறுநாள் காலை பொன்னாவின் ஓங்கரிப்பு அவள் கருவுற்றிருப்பதை உறுதிப்படுத்துகிறது.

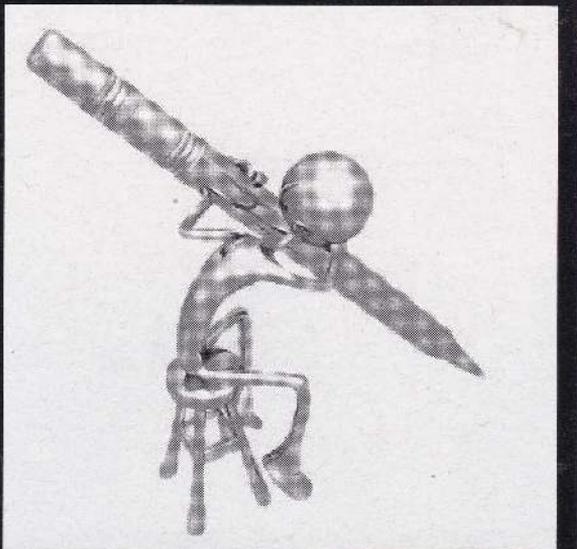
மாராயி இந்தத் தகவலை எப்படிக்காளியிடம் சொல்வது எனத் தயங்குகிறாள். பின் மெதுவாக அவனிடம் இதனைத் தெரிவிக்கிறாள். காளியின் தலைகுனிந்திருக்கிறது. அவன் கண்கள் கண்ணீரால் நிறைகின்றன. பொன்னா கர்ப்பகாலத்திற்குரிய அவஸ்தைகளை அனுபவிக்கத் தொடங்குகிறாள். காளியின் மனப்போராட்டமும் தொடர்கிறது.

நாடோடி வாழ்க்கை வாழும் நல்லுப்பிள்ளை சித்தப்பா வழக்கம் போலவே கதைகளுடன் வருகிறார். இப்பொழுது பன்றிகளை மேய்க்கும்

ஒரு குடும்பத்தில் அவரும் ஒருவராகி ஊர் ஊராகப் பன்றிகளை மேய்த்த கதை. அந்தக் குழுவின் ஆண் தன் மனைவி ஆசைப்படுகிறாள் என்பதற்காக நல்லுப்பிள்ளையை அழைத்து வருகிறான். ஆறுமாத காலம் அக்கூட்டத்தோடு இருந்த கதையைச் சுவாரசியமாய் விவரிக்கிறார் அவர்.

நல்லுப்பிள்ளை சித்தப்பா சொல்லும் கதைகளில் பாதிக்குமேல் பொய் என்ற எண்ணமுடையவன் காளி. நம்ப மறுக்கும் காளிக்குத் தனது அடுத்த கதையைக் கூறுகிறார் சித்தப்பா.

அது பெருந்தனக்காரரான செம்மங்கலம் மிட்டாதாரர் பற்றிய கதை. அவரும் சித்தப்பாவைப் போலவே சித்தன் போக்கு சிவன் போக்கு என்று இருக்கின்றவர்தான். சத்திரம் ஒன்றில் இருவரும் சந்திக்கின்றனர். நல்லுப்பிள்ளையைப் போலவே மிட்டாதாரரும் ஒரு 'புரட்சியாளர்தான்'. ஊரெல்லாம் சுற்றும் அவருக்குக் குழந்தையின்மைதான் குறை. இரண்டு திருமணங்களைச் செய்தபோதும் அவருக்குக் குழந்தைப் பேறு இல்லை. நல்லுப்

பிள்ளையோடு பழகியதில் அவரது 'நல்லகுணம்' கண்டு வியந்து நான்கைந்து நாட்கள் தன் வீட்டில் தங்கிச் செல்லுமாறு அவரை வற்புறுத்தி அழைத்துச் செல்கிறார் மிட்டாதாரர்.

தனக்குக் குழந்தைப்பேறு நல்லுப்பிள்ளை போன்ற ஒருவரால் கிடைப்பதைத் தான் விரும்புவதாகக் கூறுகிறார். நல்லுப்பிள்ளை மறுத்தும் கேளாமல் ஒரு மாதகாலம் அங்கு அவரைத் தங்க வைக்கிறார் மிட்டாதாரர். அவரது ஆசை நிறைவேறுகிறது. அவரது இருமனைவிகளும் கர்ப்பம் தரிக்கிறார்கள்.

இந்தக் கதை தன்னைநோக்கிச் சொல்லப்பட்டதோ என்று நினைக்கிறான் காளி. மலையூருக்குக் காவடி எடுத்துச் செல்வதாகக் கூறும் சித்தப்பாவுடன் தானும் வருவதாகக் கூறிப் புறப்படுகிறான். வழியில் 'சாமி பிள்ளை' ஒன்றைத் தன்பிள்ளையாக எண்ணிப் பெருமை கொள்ளும் ஒருவனோடு உரையாடுகிறான்.

நிலம் கவனிப்பாரற்றுக் காய்ந்து கிடக்கிறது. காட்டினைச் சீர்படுத்தத் தன் அண்ணன் முத்துவை அழைத்துவரச் சொல்கிறான் பொன்னா.

தைப்பூச யாத்திரைக்குச் செல்லும் காளியின் அனுபவம் விரிவடைகிறது.

யாத்திரை முடிந்து திரும்பும் காளிக்கு எல்லாம் புதிதாகத் தோன்றுகின்றன. அவனுடைய காடு சீர் படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

பொன்னாவிற்குப் பெயன் பிறக்கிறான். பேறு வேதனையின் போதே காளி அங்கிருந்து சென்றுவிடுகிறான்.

எவ்வளவோ சொல்லியும் அவனால் அக்குழந்தையைத் தன் குழந்தையாக ஏற்க முடியவில்லை.

பொன்னா மருகுகிறான். இது உனக்குப் பிறந்ததுதான் என்று எண்ணிக் குமைகிறான். ஒரு கட்டத்தில் தன்னை ஏற்காத காளியை உதறி திருவிழாவில் பார்த்தவனுடன் சென்றுவிடலாமோ என்றும் எண்ணுகிறது அவள் மனம்.

ஒரு மாதம் கழித்தே குழந்தையை அவளால் நன்கு பார்க்க முடிகிறது.

“வாயை விரித்துக் குழந்தை சிரித்தது. அது சிரிக்கச் சிரிக்கப் பொன்னாவுக்கு ஆசையாக இருந்தது. அந்தப் பூவாய்க்குக் கைகளைக் கொண்டுபோகையில் சட்டென 'எம்பேரு என்ன' என்னும் குரல் வந்தது. குழந்தையா பேசியது? குழந்தையின் முகத்தை நோக்கிய பொன்னாவிற்கு இப்போது அந்த வாயும் குரலில் நினைவில் வந்து சேர்ந்தன. பதினாலாம் நாள் திருவிழாவில் சந்தித்த அந்த முகம். 'என் பேரு என்ன' என்று கேட்ட முகம்.”

மாதொருபாகனின் இறுதி ஆலவாயனைப் போலவே அர்த்தநாரியிலும் தொடர்கிறது. அவளை அழைத்துக் கொண்டு போகும் அவனோடு பொன்னா இருக்கும் காட்சிகள் விரிகின்றன.

குழந்தைபிறந்தால் தன் பெயரை வைக்க வேண்டும். அதை எடுத்துக் கொண்டு

அடுத்த வருடம் வரவேண்டும் என்று கோரிய அவனைப் பற்றி நாவலின் ஒரு அத்தியாயம் சித்தரிக்கிறது.

குழந்தையைப் பார்க்கக் காளி வரவில்லை. முன்னிலும் அதிகமாய்க் குடித்துக் கிடக்கிறான்.

பொன்னாவின் மனநிலையும் பிறழ்கிறது. குடித்து மயங்கிக்கிடக்கும் காளியை இருவர் எடுத்துவந்து வீட்டில் இடுகின்றனர். பொன்னா தன் தரப்பு நியாயங்கள் அனைத்தையும் மயங்கிக் கிடக்கும் அவனோடு பேசுகிறாள்.

பின், ஏதோ முடிவுக்கு வந்தவளாகப் பதினான்காம்நாள் திருவிழாவிற்குத் தான் கட்டியிருந்த அந்நீலநிறச் சேலையைக் கொட்டாயின் நடுச்சட்டத்தில் போட்டு, குழந்தையிடம் 'அர்த்தநாரி நீ நல்லா இரு' என்று முத்தம் கொடுத்து விடை பெறுகிறாள்.

“பெருமூச்சுடன் குழந்தையைப் பார்த்தபடியே தொங்கும் புடவையை நோக்கிப் போனாள். அப்போது அவள் கையைத் தொட்டுப் பற்றி இழுத்த கையை உணர்ந்தாள். காளி.”

என்று முடிகிறது அர்த்தநாரி.

“பெண்மீது ஆண் கொள்ளும் உடைமை உணர்வின் காரணமாக ஏற்படும் உறவுச் சிக்கல்களைப் பேசுகிறது 'அர்த்தநாரி' நிலமும் வாழ்வும் பிணைந்திருக்கும் சூழலும் அதனால் உருவாகும் விழுமியங்களும் மனித மனங்களை அலைக்கழிக்கும் விதத்தை நாவல் பற்றிச் செல்கிறது. சமூகம் ஏற்றுக் கொண்ட நடவடிக்கைதான் எனினும் அதன் பின்னியங்கும் ஏனளங்கள், புறக்கணிப்புகள், ஒவ்வாமைகள், கீழ்மைகள் ஆகியன ஏற்படுத்தும் சஞ்சலங்கள் ஆணுக்கு வேறாகவும் பெண்ணுக்கு வேறாகவும் இருக்கின்றன. அவற்றை அவர்கள் தத்தமது வழிகளில் எதிர்கொள்கிறார்கள். மனிதத் தேவை அடிப்படை நிறைவேற்றத்தோடு முடிந்துவிடுவதல்ல. அதனைக் கடந்து

எங்கெல்லாமோ செல்லும் மன அமைப்பு செயல்படுகிறது. இதனை வட்டார மொழியில் அடர்த்தியான நடை கொண்டு இந்நாவல் விவரிக்கிறது என்று நாவலைப் பற்றி அறிமுகப் படுத்துகிறார் ஆசிரியர்.

காளி மற்றும் பொன்னாவின் அவரவர் தரப்பு நியாயங்களை இக்கதைச் சொல்லிப் போகிறது. சமுதாயமரபுகள், அது தந்திருக்கும் சுதந்திரம், தனியொருவனுக்கு, ஒருத்திக்கு அதனால் நேரும் பாதிப்பு இவற்றை விளக்கிச் செல்கிறது அர்த்தநாரி.

மாதொருபாகனின் நீட்சியாய் அமைந்த அர்த்தநாரியில் மாதொருபாகனைப் படித்த அளவிற்குச் சுவாரசியம் இல்லை.

சில அத்தியாயங்களில் குறிப்பு என்ற பெயரில் வரும்

1. பொன்னாவுக்குக் காளி சொன்ன கதை.

2. குழந்தைக்கு அவர் சொன்ன கதை
அதற்குமேல் நல்லுப்பையன் சித்தப்பா சொன்ன கதை

3. பனிக்காலத்தில் பொன்னாவிற்குக் காளி சொன்ன கதை

ஆகிய கதைகள் முற்றிலும் வயது வந்தவர்க்கானவை.

நாட்டார் மரபில் பேச்சுவழக்கில் இவை வெகு இயல்பாக வழங்கப்படுகின்றன எனினும் எழுத்துப் புனிதமானதென்றும் அதில் இப்படித்தான் இருக்கவேண்டும், இப்படி இருக்கக் கூடாது என்று எண்ணுகின்றவர்களுக்கு இக்கதைகள் பலத்த அதிர்ச்சியை ஏற்படுத்தும் என்பதை மறுப்பதற்கில்லை.

மொத்தத்தில் சாகாமல் இருக்கும் காளியைப் பார்க்க விரும்புகின்றவர்கள் அவலப்பட்டுக் கிடக்கும் அவனை அர்த்தநாரியில் காணலாம்.

அலுவலக விஷயமாக Noida சென்றுவிட்டு அன்று தன் பெங்களூர் அலுவலகம் திரும்பிய ரமேஷ், வேலைகளை தொடங்கும் முன் வழக்கம்போல் தன் அலுவலக இமெயில்களை ஒவ்வொன்றாக படிக்க ஆரம்பித்தான்,

இவன் ப்ராஜக்ட் லீடாக பணிபுரியும் குழுவிற்கு புதிதாக 'Verification Engineer' பதவிக்கு ஓர் பெண் பணியில் சேர்ந்திருப்பதாகவும், சிறிது நேரத்தில் தனது அலுவல்கள் பற்றிய விபரங்களை அறிந்துக் கொள்ள அவனை சந்திப்பாள் என்ற அறிவிப்பு ப்ராஜக்ட் மனேஜரிடமிருந்த வந்திருந்தது.

அவன் மெயிலில் குறிப்பிடப்பட்டிருந்த பெண்ணின் பெயரை மனதில் கொள்ளாமலே மேலோட்டமாக மெயிலை படித்திருந்தான்.

அவனது 26 வயதிற்கே உரிய ஆர்வ கோளாரில் பெண்ணின் பெயரை பார்ப்பதற்காக ஈமெயிலை மறுமுறை படிக்க தொடங்க.....அதே வேளையில்,

வேலையை கண்டீன்

“எஸ்கூஸ் மீ” என்று அவன் பின்னாலிருந்து மெல்லிசை போன்ற குரல் கேட்டு திரும்பியவன், ஒரு கணம் அதிர்ச்சியில் உறைந்தான்.

அவளும் அவனை அங்கு எதிர்பார்க்கவில்லை என்பதை அவளது கண்களில் சிறிது கணம் தோன்றிய ஆச்சரிய பார்வை உணர்த்தியது.

அதனை மறைத்தவளாய் தன்னை அறிமுகப்படுத்த துவங்கினாள்,

“ஐ அம் சந்தியா, ஐ ஹேவ் ஜாயிண்ட் அஸ் அ வெரிஃபிக்கேஷன் இஞ்சினியர் இன் யுவர் டீம்”

“யெஸ் ஐ டு நோ..... வெல்கம் டு அவர் டீம்..... சந்..... சந்தியா”

“தேங்கியூ”

பின் தனது வேலைக்கான பொறுப்புகள் பற்றின விபரங்களை ரமேஷிடம் மிக

சந்திரா

மிக இயல்பான தொனியில் கேட்டுத் தெரிந்துக் கொண்டாள்.

கல்லூரி படிப்பை முடித்து இத்தனை வருடங்கள் களித்து தனது டீமில் ஒருத்தியாக சந்தியாவை சந்தித்த அதிர்விலிருந்து மீளமுடியாமல் ரமேஷ் சற்று திணறிப்போனான்.

தனக்கு தேவையான விளக்கங்களை பெற்றுக் கொண்டவள் ரமேஷிற்கு நன்றி கூறிவிட்டு அவனது அறையை விட்டு வெளியேறுகையில்...

“சந்தியா.....”

“.....”

“உங்க..... உன் கிட்ட..... கொஞ்சம் பேசனும்”

என்னவென்பது போல் அவனைப் பார்த்தாள் சந்தியா,

“உன்னை..... இங்க..... நான் எதிர்பார்க்கவேயில்லை சந்தியா”

“நானும் தான்....”

“ஸோ..... ஸாரி..... சந்தியா..”

“எதுக்கு?..”

“நீ..... அன்னிக்கு..... காலேஜ்ல..... என்கிட்ட....”

இதற்குமேல் பேச வேண்டாம் என்பது போல் தன் கையை உயர்த்தி சைகை காட்டிவிட்டு, பேச ஆரம்பித்தாள் சந்தியா.....

“ரமேஷ், நான் உங்களை விரும்பினதை உங்க கிட்ட வெளிப்படுத்த எனக்கு எவ்வளவு உரிமை இருந்ததோ அதே அளவு உரிமை அதனை ஏற்றுக்கொள்ளாமல் இருக்கிறதுக்கு உங்களுக்கும் இருக்கு. ஒருத்தரை விரும்புறதும் விரும்பாததும் தனிப்பட்ட இஷ்டம். நான் உங்களை விரும்பினேன்ற ஒரே காரணத்துக்காக நீங்களும் என்னை காதலிக்கனும்னு அவசியம் இல்லையே.....”

“இருந்தாலும்..... ஐ..... அம்..... ஸோ.....”

“ரமேஷ் ப்ளீஸ்..... டோண்ட் ஆஸ்க் எனிமோர் ஸாரி அண்ட் எம்பிராஸ் மீ”

“.....”

“ நான் பழசெல்லாம் மறந்தாச்சு..... நீங்களும் மறந்திடுங்க,,, ப்ளீஸ்”

தங்குதடையின்றி தெளிவாக பேசிவிட்டு தன் அறையை விட்டு வெளியேறிய சந்தியாவை வியப்புடன் பார்த்தான் ரமேஷ்.

கல்லூரியில் தனக்கு இரண்டு வருடம் ஜீனியராக படித்த சந்தியாவா இவள்?

இரண்டு வார்த்தை சேர்ந்தாற்போல் பேசுவதற்கே மிகவும் யோசிக்கும் சந்தியா..... இத்தனை வெளிப்படையாக தன் மனதில் உள்ளதை பேசுகிறாள், வியந்தான் ரமேஷ்!!

கல்லூரியில் ரமேஷின் வகுப்பில் படித்த சரவணனின் தூரத்து உறவுக்கார பெண்தான் சந்தியா.அதே கல்லூரியில் முதல் வருடப் படிப்பில் சந்தியா சேர்ந்த போது அவளது அப்பா சரவணனிடம்,

“தம்பி நம்ம சந்தியாவ இதே காலேஜல்தான் ஹாஸ்டல் சேர்த்திருக்கிறோம்பா..... புள்ளையை பத்திரமா பார்த்துக்க”

என்று ஒரு அப்பாவிடமிருந்து உரித்தான கவலையான அக்கறையுடன் அவனிடம் கூறினார்.

பக்கத்தில் கும்பலாக நின்றுக் கொண்டிருந்த சரவணின் நண்பர்களையும் ஓரக்கண்ணால் மிரண்டு போய் பார்த்தபடியே தான் பேசினார்.

‘நம்ம பொண்ணை இந்த பயலுக்கு கிண்டலும் கேலியும் செய்வானாங்களோ’ அப்படின்ற பயமும் அவரது பார்வையில்.

“நீங்க பயப்படாம உங்களுக்கு போங்க சித்தப்பா, அவளை நான் பாத்துக்கிறேன்.....” என்று அவருக்கு தைரியம் சொல்லி அனுப்பினான் சரவணன்.

அதன்பின் சரவணனிடம் ஏதாவது உதவி கேட்டு சந்தியா வருவதும், உடனிருக்கும் ரமேஷிடமும் நட்பான அறிமுகத்துடன் பேசவும் சந்தர்ப்பங்கள் அமைந்தன. சரவணன் இல்லையென்றால் ரமேஷிடமே தனக்கு தேவையான உதவிகளை கேட்கும் அளவிற்கு அவர்கள் நட்பு வளர்ந்தது.

தன் நண்பனின் உறவுக்காரரெய்ன், ஹாஸ்டலில் வேற இருக்கிறா என்ற அக்கறையில் ரமேஷும் உதவிகளை செய்தான்.

ரமேஷ் நூறு வார்த்தை பேசினால், பதிலுக்கு ஒரு வார்த்தை பேசவே சந்தியா மிகவும் தடுமாறுவார்.

இந்நிலையில் ரமேஷ் இறுதியாண்டு இறுதி தேர்விற்கு முந்தின நாள், சந்தியா தன் காதலை கவிதையாக எழுதி ரமேஷிடம் கொடுத்தாள்.

ரமேஷ்...

உன் மேல் காதல் வந்தும்

அதைச் சொல்லாமல் மறைத்திருந்தேன்

உன்னிடம் சொல்வதற்கு ஏனோ முடியவில்லை

பெண்மையின் நாணம் என்னை வென்றது என்னுள் தீமமாக நீ நின்று

சுடர் விட்டு எளிகின்றாய்

நீ எளிய நான் திரியாகி

காதல் தீயில் என்னை எளிக்கின்றேன்

என்னைத் தென்றல் தீண்டினாலும்

உன் நினைவால் சிவிர்க்கின்றேன்

என்னை வெப்பம் தீண்டினாலும்
உன் அருகாமையை உணர்கின்றேன்
என் கண்கள் காணும் காட்சி எல்லாம்
நீயே ஆகி விட்டாய்

நான் பேசும் வார்த்தை எல்லாம்
உன் பெயரையே சொன்னது
என்னையறியாமல் என் கண்கள்
நீ வரும் வழி பார்த்துத் தேடியது
என் கால்களோ வெட்கத்தால்
தரையில் கோலம் போட்டது
இத்தனை ஆசை உன்மேல் இருந்தும்
ஏனோ சொல்லத் தெரியவில்லை
என்றாவது என்னை நீ அறிவாய்
என்றே இந்நாள்வரை காத்திருந்தேன்.....
உனக்காகவே நான் வாழ்கின்றேன்!!

• அமைதியும் சாந்தமுமாக வலம் வரும்
சந்தியாவின் இதயத்தையும் காதல் தட்டியிருந்தது
ரமேஷின் உருவில்!

இதனை சற்றும் எதிர்பாராத ரமேஷ் , தன்
மனதில் அவள் மேல் அவ்விதமான எந்த
எண்ணமும் இல்லை எனவும், இப்படி பட்ட
எண்ணங்கள் கல்லூரி கால் வயதில் சகஜம்,
அதையெல்லாம் விட்டுவிட்டு படிப்பில் கவனம்
செலுத்துமாறும் அறிவுரை கூறினான்.

கண்களில் ஏமாற்றமும், கவலையும்
கலந்த ஓர் அவமான உணர்விலும் கலங்கிய
கண்களுடனும் சந்தியா வேகமாக அவ்விடம்
விட்டு நகர்ந்தாள்.

அதுவே அவன் சந்தியாவை கடைசியாக
சந்தித்தது.

சரவணன் மேற்படிப்பிற்காக அமெரிக்கா
சென்றுவிட, ரமேஷ் பெங்களூரில் மென்பொருள்
நிறுவனத்தில் வேலையில் சேர்ந்துவிட,
இருவருக்குமான தொடர்பும் மெது மெதுவாக
குறைந்திருந்தது.

ரமேஷ் சந்தியாவை பற்றிய எதுவுமே
சரவணனிடம் விசாரிக்கவில்லை இத்தனை
வருடங்களில்.

அவன் சந்தியாவை பற்றி கேட்காததிற்கும்,
அவளது காதலை மறுத்ததிற்கும் காரணம்
இருந்தது..... அப்போது

அவன் மனதில் குடியிருந்த எதிர்விட்டு தேவதை
'மேனகா' தான் அது!!

மேனகா ரமேஷ் வீட்டின் எதிரில் குடியிருக்கும்
அழகு பதுமை.

சிறுவயதிலிருந்தே இரு குடும்பத்திற்கும் நல்ல
பழக்கம்.

பதினம் வயது காதல் ரமேஷை தாக்கியது
'மேனகா'வின் உருவில்.....

மனதில் மேனகா மீது காதல் இருந்தும், ரமேஷ்
அதனை அவளிடம் வெளிப்படுத்தவேயில்லை.

தானும் அவளும் படித்து முடித்து நல்ல
நிலைக்கு வந்தபின் இருவீட்டாரிடமும் பேசி
அவளை திருமணம் செய்ய வேண்டும் என்ற
திட்டத்தில் ஒருதலையாக அவளை காதலித்துக்
கொண்டிருந்தான்.

மேனகாவின் பாசமும் அன்பும் அவனுக்கு
சிறுவயதிலிருந்தே நிறைவாக கிடைத்ததால், தன்
காதலை தனிப்பட வெளிப்படுத்தி காதலித்து
தங்கள் படிப்பு காலத்தை விரயமாக்க வேண்டாம்
எனக் கருதி அவன் மனதிலேயே தன் காதலை
பத்திரப்படுத்தியிருந்தான்.

விதி வலியது..... இரண்டு வருடங்களுக்கு
முன் மேனகா தன் கல்லூரி படிப்பை முடிக்கும்

தருவாயில் , தன்னுடன் படிக்கும் தன் காதல்னிடம் தன்னை சேர்த்து வைக்க ரமேஷின் உதவியையே அவள் நாடியபோதுதான் ரமேஷ் தனக்குள் சுக்கு நூறாக உடைந்து போனான்.

மேனகாவின் பாசமும், பரிவான பேச்சும் இவனுக்கு காதலாக தோன்றியிருக்கிறது. ஆனால் அவளுக்கோ அது நட்பாக மட்டுமே இத்தனை வருடங்கள் இருந்திருக்கிறது.

மனதிற்குள் கோட்டை கட்டி, சிம்மாசனத்தில் அமர்த்தி , பூஜித்த தேவதை தன்னையும், தன் காதலையும் உணராமலே போனதால் அவள் மீது கோபமும் ஆத்திரமும் முட்டிக் கொண்டு வந்தது ரமேஷிற்கு.

மேனகா தன் காதலனுடன் திருமணமாகி வெளிநாடு சென்று இரண்டு வருடங்களாகியும் அந்த கோபமும் ஏமாற்றமும் இன்னும் அழியாத ரணமாக அடி மனதில் இருக்கத்தான் செய்தது ரமேஷிற்கு.

இன்று சந்தியாவின் இந்த பக்குவமான பேச்சு ரமேஷை சிந்திக்க வைத்தது.

சாயந்திரம் அலுவலகம் முடிந்து தன் வீட்டிற்கு தனது காரில் ரமேஷ் திரும்பிய போது, அலுவலகத்திற்கு அருகிலிருந்த பஸ் ஸ்டாப்பில் நின்றாக்கொண்டிருந்த சந்தியாவை பார்த்ததும் தன் காரை ஓரமாக நிறுத்திவிட்டு அவளிடம் சென்றான்.

“சந்தியா..... எங்கே போகனும்..... வா நான் டிராப் பண்ணேன் என் கார்ல”

“நோ..... நோ தேங்க்ஸ்”

“எங்கே போகனும்னு மட்டும் சொல்லு.....போற வழில நாளை டிராப் பண்ணிடுறேன்.....ப்ளீஸ்”

“ப்ரவாயில்லை..... நான் பஸ்லயே போய்க்கிறேன்”

“ஓ..... இன்னும் என் மேல கோபம் குறையலையோ”

“ஹலோ..... எனக்கு யாருமேலயும் கோபம் எல்லாம் ஒன்னுமில்ல”

“அப்போ என்..... கார்ல வா..... நான் ஒத்துக்கிறேன் உனக்கு கோபமில்லைன்னு”

“அய்யோ ரமேஷ்..... இப்போ எதுக்கு பஸ்

ஸ்டாப்ல வந்து வம்பு பண்ணிங்க”

“நீ பேசாம அப்போவே கார்ல வந்து உட்கார்ந்திருந்தா யாரு வம்பு பண்ண போறா”

“சரி.....சரி.....வந்து தொலைக்கிறேன்”

என்று வேகமாக அவனது காரை நோக்கி நடந்தாள்.

காரின் பின் இருக்கைக்கான கதவை சந்தியா திறக்கவும்.....

“ஹலோ.....மேடம்.....நான் என்ன உங்களுக்கு கார் டரைவரா? முன்னாடி வந்து ஏறுங்க.....”

“எனக்கு அப்படி யாரு சுவடும் கார்ல முன்னாடி கூட உட்கார்ந்து போய் பழக்கமில்லை.....மோர் ஓவர் இடஸ் ரிசர்வ் ஃபார் சம் ஒன் ஸ்பெஷல் டு யூ”

“சம் ஒன் ஸ்பெஷலா..... ஹம்..... சரி சரி..... முதல்ல கார்ல பின்னாடியே ஏறும்மா தாயே”

சந்தியாவை எங்கே இறக்கிவிடவேண்டுமென அவளிடம் கேட்காமலே காரை மிதமான வேகத்தில் செலுத்தினான்.

மேனகா ரமேஷின் மனதில் ஏற்படுத்தியிருந்த நிராகரிப்பின் வலி, ஏமாற்றம்.....

அதன்பின் சந்தியாவை ஏதேச்சையாக அலுவலகத்தில் இன்று காலையில் சந்தித்தபோது, அவளது அன்பை உதறித்தள்ளி காயப்படுத்தி விட்டோமோ என்ற குற்ற உணர்வு எல்லாம்..... மெது மெதுவாக விலக ஆரம்பித்திருந்தது ரமேஷிற்கு.

டிராஃபிக் சிக்னலில் கார் நிற்கையில் தன் முன்பிருந்த கண்ணாடியில் பின்னிருக்கையிலிருந்த சந்தியாவை பார்த்தான் ரமேஷ்.

அடக்கப்பட்ட வெளிச்சத்தில் கைகெட்டுத் தூறத்தில் அவளைப் பார்த்தபோது ரமேஷ் தன்னுள் ஏதோ புரள்வதை கவனித்தான்.

எழுதி திருத்தங்கள் செய்து கச்சிதமாக்கப்பட்ட ஓவியம் போன்ற முகம்.

உதடுகள் முழுவதும் மூடிவிடாமல் ஒரு சின்ன

திறப்பு வெகு வசீகரமாயிருந்தது.

இத்தனை வருடங்கள் கழித்து சந்தித்தப்பின்பும், என் மேல் எத்தனை நம்பிக்கை இருந்தால்..... எங்கு செல்கிறோம் என்று கூட கேட்காமல் ஜன்னல் வழியாக தன் முகத்தில் மோதும் காற்றை ரசித்தபடி, நெற்றி கூந்தலை நளிமையாக காதில் சொருகியப்படி வேடிக்கை பார்த்துக்கொண்டுவருவாள்??

காரை காஃபி ஷாப் முன் நிறுத்தினான் ரமேஷ்.

“ஏன்..... ஏ..... ன்..... இங்கே நிறுத்தினீங்க?..... நான் எல்லாம்.....”

“நான் எல்லாம் யாரு கூடவும் காஃபிஷாப் க்கு தனியா போகமாட்டேன்.....நான் சுடிதார் போட்ட சங்ககால தமிழ்பெண்.....அப்படின்னு லைக்சர் கொடுக்க போறே.....அந்த லைக்சரை காஃபி குடிச்சுட்டே பேசலாமே..... ப்ளீஸ்”

ப்ளீஸ் சொல்லும்போது..... ‘ஸஸ்ஸ்’ எில் ஒரு அழுத்தம் கொடுத்து கெஞ்சும் பார்வை பார்த்தான்....ரமேஷ்!!

“எனக்கு ஒன்னும் ப்ரச்சனை இல்ல உங்க கூட காஃபி குடிக்க..... நீங்க உங்க வீட்டமனிக்கிட்ட அடி வாங்காம இருந்தா சரி.....”

“ஹா..... ஹா..... ஹா”

“என்ன இளிப்பு.....??”

“எனக்கு கல்யாணம் ஆகிடுச்சா இல்லியான்து போட்டு பாக்குறியாக்கும்??.....சரி வா.....காஃபி குடிச்சுட்டே அது பத்தி பேசலாம்”

கல்லூரியில் சரவணனுடன் கேண்டினுக்கு வந்தால், சந்தியா முட்டை பஃப் ஆர்டர் பண்ணுவாள்.....அது அவளது ஃபேவரைட் ஐடம்!

ஸோ..... ரமேஷ் காஃபியுடன் முட்டை பஃப்பும் ஆர்டர் செய்தான்.

“ஹும்..... என்ன கேட்ட..... வீட்டம்மணியா??”

“ஆமா..... மிஸஸ் மேனகா ரமேஷ்குமார் பத்தி கேட்டேன்.....”

இவளுக்கு எப்படி மேனகா மேட்டர் தெரியும் என்று..... அதிர்ச்சியுடன்..... புருவம் உயர்த்தி

அவளை கூர்ந்து பார்த்தான்.

சிறிது நேர மெளனத்திற்கு பிறகு சந்தியாவே பேச தொடங்கினாள்.....

“காலேஜ்ல அன்னிக்கு.....உங்க கிட்ட.....பேசட்டு நான் ஹாஸ்டலுக்கு போற வழியில சரவணன் அண்ணாவை பார்த்தேன்.....என் கண்ணு ஏன் சிவந்திருக்கு, ஏன் அழுதேன்னு அண்ணா துளைச்சு துளைச்சு கேட்டான்.....ஸோ அவன்கிட்ட சொன்னேன்.....”

“.....”

“அப்போதான்.....நீங்க உங்க பக்கத்துவீட்டு பொண்ணு மேனகாவை ரொம்ப டீப்பா லவ் பண்ணீங்கன்னு அண்ணா சொன்னான்.....”

“.....”

“சரவணன் அண்ணா கிட்ட அப்பறமா உங்களை பத்தி நான் எதுவுமே கேட்கவில்லை.....அண்ணாவும் எதுவும் சொன்னதில்லை.....”

“ஹும்.....”

“நான் ரொம்ப ஃபீல் பண்ணினேன்..... இதெல்லாம் தெரியாம உங்க மேல..... ஸாரி”

“ஹே சந்தியா.....ஓய் டு யு ஆஸ்க் மீ ஸாரி.....டோண்ட் ஃபீல் ஸாரி சந்தியா.”

நீண்ட பெருமூச்சிற்கு பின் ரமேஷ் பேச தொடங்கினான்,

“நான் லவ் பண்ணினது காலேஜ்ல என் க்ளோஸ் ஃப்ரெண்ட்ஸுக்கு தெரியும்..... ஆனா.....அந்த லவ் ஒருதலைகாதல் மட்டுமில்ல.....ஏற்றுக்கொள்ளப்படாத காதலும்து யாருக்கும் தெரியாது.....”

“ர....மே.....ஷ்.....”

“ம்ம்.....ஷி காட் மேரிட்”

“ஸோ ஸாரி டு ஹியர் தீஸ்.....ரமேஷ்”

“லீவ் இட்பாஸ்ட் இஸ் பாஸ்ட்.....”

சிறிது நேரம் எதுவுமே பேசாமல் இருவரும் காஃபி அருந்தினர்.

“சரி..... நான் போட்டு எல்லாம் பார்க்கல..... உன் டிடெய்ம்ஸ் கம்பெனி எம்ப்ளாயி டோ பேஸில் பார்த்தேன்..... ஸ்டில்.... மிஸ்.சந்தியா..... ஏன்

இன்னும்..... நீ..... கல்யாணம்.....”

“ஹலோ..... நான் உங்களுையே நினைச்சுட்டு இன்னும் உருகிட்டு இருக்கிறேன், அதான் இன்னும் கல்யாணம் பண்ணிக்கலைன்னு பொய் எல்லாம் சொல்ல மாட்டேன்..... வீட்ல மாப்பிள்ளை பார்த்துட்டுதான் இருக்காங்க..... ஆனா எந்த ஜாதகமும் பொருந்தி வரல, என் ஜாதகத்துல தான் ஏதோ ப்ராப்ளம்னு என் அம்மா ஒரே புலம்பல்..... ஜாதகத்தை மாத்தி எழுதி ரீட்ரை பண்ணுங்கம்மா ன்னு சொல்லியிருக்கிறேன்”

என்று படபடவென்று பேசிவிட்டு சிரித்தாள் குழந்தையாய்...!!

அவளது சிரிப்பை ரசித்தபடி கண் கொட்டாமல் பார்த்துக்கொண்டிருந்தான் ரமேஷ்.....

“ஹலோ..... சா... என்ன அப்படி பார்க்கிறீங்க.....?”

பதில் சொல்லாமல் பார்த்துக்கொண்டே இருந்தான் ரமேஷ்.....

“ஐயா சாமி.....நான் பேசுறது காதுல விழுதா.....ஹலோ.....”

அவன் கண்களுக்கு முன் விரல் சொடுக்கி சிரித்தாள் சந்தியா!!

தன் இருக்கையில் நிமிர்ந்து உட்கார்ந்த ரமேஷ்.....அவள் கண்களை உணரூவும் ஒரு பார்வையுடன்.....

“அப்பிளிக்கேஷன்... உன்கிட்ட கொடுக்கனும்... உன் அப்பாகிட்ட கொடுக்கனுமா....”

“எ..... என்ன.....??”

“என் ஜாதகத்தை உன் கிட்ட கொடுக்கனுமா..... உங்க வீட்ல கொடுக்கனுமான்னு கேட்டேன்.....”

குடித்துக்கொண்டிருந்த காஃபி புரை ஏறியது சந்தியாவிற்கு, மிரண்ட விழிகளில்..... இன்ப அதிர்ச்சி!!

“சந்தியா நான் உன்னை காதலிக்கிறேன்னு டயலாக் எல்லாம் விட மாட்டேன்.....உன் காதலை காலம் தாழ்த்தி ஏத்துக்கிறேன்.....உனக்கு இப்பவும் என்னை பிடிச்சிருந்தா, உன்னை கல்யாணம் பண்ணிக்க ஆசைபடுறேன்”

“.....”

“நாம நேசிக்கிறவங்களைவிட..... நம்மளை நேசிக்கிறவங்க கூடத்தான் வாழ்க்கை இனிக்கும்.....”

“.....”

“வில் யூ மேரி மீ..... சந்தியா?”

“.....”

“என்ன சந்தியா..... பதிலேதும் சொல்லாம அமைதியா இருக்கிற??”

“ம்ம்.....”

“ம்ம் னா??.....”

கரெக்ட்டாக அப்போ பார்த்து வெயிட்டர் பில் கொண்டுவர, பில் பே பண்ணிவிட்டு ரமேஷ் பார்க்கையில்..... சந்தியா அவளது கார் நோக்கி சென்று கொண்டிருப்பது தெரிந்தது.

தன் கையிலிருந்த ரிமோட் கீ யினால்..... காரை அன்லாக் செய்துவிட்டு.... வேகமாக சந்தியாவை பின் தொடர்ந்தான்.

காருக்கு அருகில் இருவரும் சென்றதும், தவிப்புடன் ரமேஷ் அவளை நோக்க....

சந்தியா கண்சிமிட்டிவிட்டு காரின் முன் கதவை திறந்தாள்.....!!

“சந்தியா.....”

“இனிமே இந்த இடத்தை நான் யாருக்கும் விட்டு தர மாட்டேன்”

சந்தோஷத்தில் ரமேஷிற்கு வார்த்தைகள் வரவில்லை.. அங்கு வார்த்தைகளுக்கு அவசியமுமில்லையே!!

ரமேஷ் காரின் டரைவர் இருக்கையில் ஏறினான், அவள் பக்கத்து இருக்கையில் அமர்ந்தாள்.

அமர்ந்தபோது அவன் தோளில் அவள் தோள் இடித்தது..

கியரைப் பொருத்தியபோது அவன் கை அவள் முழங்காலில் தொட்டு மீண்டது.....

திடீர் ஸ்பரிசத்தில் உடல் சிலிரிக்க.....இனிதே அவர்கள் ‘வாழ்க்கை’ பயணம் தொடங்கியது!!

சீல

எஸ்.முத்து.குணரத்தினம்
இலங்கை

நேரங்களும்,

சீல

தீர்மானங்களும்

சென்றமாத தொடர்ச்சி

“பற்றிஷியா வெளியே போய் சாப்பிடுவோம் வாறியா?” அன்று இரவு ராகவன் வெளியே உணவுக்கு அழைத்துச்செல்ல கூப்பிட்டான்.

“பன்ராஸ்டிக் ஐடியா. சவுத்பார்க்கிற்குப் போவோமா? நல்ல சுவையான சவுத் இந்தியன் உணவு அங்குதான் கிடைக்கும்.”

“ம்ம்” மெதுவாக தலை அசைத்தான் “கெதியாய் வெளிக்கிடு” என்றான்.

கார் தெருவில் வழக்கிக்கொண்டு போவது போல் விரைந்தது. ராகவன் எதுவுமே பேசவில்லை. அமைதியாக இருந்தான் பற்றிஷியா அவனைப் பார்த்தான், முகம் இறுக்கமாக இருந்தது.

“இவனை எனக்குத்தெரியாதா? எதையோ வைச்சு விழுங்கமுடியாமல் தவிக்கிறான் ,மறைக்கப் பார்க்கிறானா?”

“ராகவ், ஆர் யூ அவுட் ஒப் மூட்?? ஏதாவது ரென்ஷனா? ஏன் ஒன்றும் பேசாமல் அமைதியாக இருக்கிறாய்?” ராகவன் காரை ஒட்டியவாறு, மறுகையால் அவளை அணைத்தான்.

“பற்றிஷியா, சிறிலங்கா போய் வடக்கு

கிழக்கில் யுத்தத்தால் பாதித்த பூமியில் ஏதாவது நீயு ப்ராஜெக்ட் ஆரம்பிக்கலாமா என்று. யோசிக்கிறன் எப்படி உன்ரை ஐடியா என்ன?”

மௌனமாக அமைதியாக இருப்பது, இப்பொழுது பற்றிஷியாவின் முறையாக வந்தது. அவள் எதுவுமே பேசவில்லை யோசிக்கிறன் என்று ஒருமையில் சொன்னது அவள் இதயத்தைத் தாக்கியது. “தன்னை விட்டு தனியே செல்ல அவன் யோசிக்கிறானா?”

ராகவனின் கரங்களில் இருந்த விரல்களை விடாமல் தன் விரல்களால் கோர்த்து இறுக்கமாக பத்திரப்படுத்துவது போல் மூடி வைத்திருந்தாள். சீமேந்து பெஞ்சில் அமர்ந்ததும் ராகவனின் முகத்தை நேருக்கு நேர் பார்த்தாள். இப்பொழுது கறுப்பும் வெள்ளையுமாக அவன் முகத்தில் முடிகள் அடர்த்தியாக குறுந்தாடியுடன் இருந்ததை பெருமூச்சுடன் பார்த்தாள். ஐம்பது வயதை கடந்தும் கம்பீரம் குறையாத முப்பது வருடங்களுக்கு முன் பார்த்த அதே ராகவன்.

“ராகவ் என்னை நீ வெறுக்கிறாயா? நான் கசந்து விட்டேனா? என்னை விட்டு தனியே போக நினைக்கிறாயா?”

அவளை மேலும் பேச விடாமல் தனது விரல்களால் அவளின் தலை மயிரை கோதியவாறு, அவள் கழுத்தை தொட்டு ஸ்பரிசித்தான். “ரெடிகியுலஸ்” உன்னை விட்டு போவேனா பற்றிஷியா நாம் இருவரும் சேர்ந்தே போவோம். ஏதாவது புதிதாக செய்வோம். பணத்தை சேர்த்து வைச்சுத்தான் எதைக் கண்டோம்? யாருக்காக சேர்க்கிறோம் நாங்கள்?

பற்றிஷியா மீண்டும் மௌனமாக தலைக் குனிந்தாள். குழந்தைகள் தனக்கு இல்லாததை குத்திக்காட்டுகிறானா? ஒரு நாளும் அப்படி அவன் அவளை காயப்படுத்தியது இல்லையே? “ராகவ் நான் உனக்கு ஏமாற்றத்தை தந்து விட்டேனா? உன் கனவுகளை நிஜமாக்கவில்லை என்று

என்னில் கோவமா?”

அவளின் கண்களின் ஓரத்திலிருந்து கண்ணீர் துளிகள் கீழிறங்கி கன்னத்தில் கோடிட்டு வீழ்ந்தன. அவளின் கண்ணீரை துடைத்தவாறு, “பற்றிஷியா நாங்கள் ரெண்டு பேரும் எமது உள்உணர்வுகளை வார்த்தைகளால் வெளிவிடப் பயப்பிடுறோம். மறந்தும் வார்த்தைகள் மற்றவர்களை காயப்படுத்தக்கூடாது என்பதில் இருவருமே கவனமாக இருக்கிறோம். இருந்தும் கூட சில வேளைகளில்...”

ப்பேசிக்கலி இருவருமே மற்றவருக்காக வாழறம். மற்றவரின் சந்தோஷத்தை மதிக்கிறோம். நண்பர்களாக ஒருவருக்கு ஒருவர் விட்டுக்கொடுக்கிறம். இல்லையா?

பற்றிஷியா அவளின் தோள் மீது தலை சாய்த்து குலுங்கி அழுதாள். அவனிடம் ஒரு ஆறுதலை தேடுவது போல் இருந்தது.

“ராகவ் யூ அர் எ க்ரேட் மான். எத்தையையோ வருஷங்களுக்கு முன் முதல் நாள் நீ என்னை தொட்ட பொழுது நான் போட்ட கட்டுப்பாட்டை என்றுமே மீற நீ என்னை கட்டாயப்படுத்தியதும் இல்லை. அதை மீற நீ நினைச்சதும் இல்லை “ரியலி டார்லிங் யூ ஆர் மை பிறஷஸ் ஜெம்”.- விலை மதிப்பில்லாத மாணிக்கம் நீ எனக்கு. ஆனால் நான் தான் உனக்கு ஒரு குழந்தையை தராமல் ஏமாத்திவிட்டேன். நான் உன்னை முழு மனசோடு ஏற்றுக்கொண்டிருந்தும். நீ விரும்புற குழந்தையை தராததற்கு ஒரு ரீசன்காரணம் இருக்கிறது என் நெஞ்சுக்குதான் தெரியும்.”

ஒரு கணப்பொழுது மனதை ஆறுதல் படுத்துவது போல் அமைதியாக இருந்தாள். “யூ நோ, எங்கடை குழந்தைகள் இந்த சொசைடில், அங்குமில்லாமல்

இங்குமில்லாமல் அரைவாசி வெந்த கூட்டம் போல், ஹாவ் ப்ரிடாக ஒதுக்கப்பட்டு, தனிமைப்பட்டு, உன் சமூகத்தோடும் சேராமல், என்றை இனத்தோடும் சுதந்திரமாக இணைய முடியாமல், மிங்கிள் பண்ணிக் கலக்க முடியாமல், ஐ நோ மெனி பிப்பிள் ஒவ் தற் ரைப், வாழ போற வாழ்க்கையைக் கொடுக்க, என் கனவிலும் என்னால் நினைச்சுப் பார்க்க முடியவில்லை. அப்படி ஒரு தாய்மை எனக்கு வேண்டாம் என்றே இருந்தேன். அதனால்தான் உன்ரை தியாகத்தின் உதவியால் என்றை தீர்மானத்தில் நான் வைராக்கியமாக இருக்க முடிந்தது. இப்படி ஒரு தண்டனையை உனக்கு நான் கொடுத்ததுக்கு என் மனதில் நான் அழாதே நாளே இல்லை. ராகவ் என்னை மன்னிப்பாயா? பிளிஸ் மன்னிப்பாயா?

அவள் குலுங்கி குலுங்கி அழுதாள். இத்தனை நாட்களும் அவளின் மனதை காயப்படுத்தியதற்கு பாவப்பொறுத்தல் கேட்பது போல் உருகி உருகி அழுதாள். என்னை மன்னிப்பாயா என்று கேட்டு கேட்டு அழுதாள்.

அவளின் குழந்தை வேண்டாம் என்ற மறுப்புக்கு அவள் கொடுத்த விளக்கம் அவனுக்கு பிட்டுக்காட்டியது போல் தெளிவாக இருந்தது. அதில் இருந்த நீதியும் நியாயமும், அப்பழுக்கற்று, அவளின் பரித்தியாக உணர்வோடு கலந்திருந்ததை ராகவன் உணர்ந்தான். தியாகம் செய்தது நான் மட்டும் அல்ல அவளும் தான் என்ற உண்மை தெரிந்தபொழுது, அவளின் தியாகத்தின் முன் தனது ஏக்கங்களும், கனவுகளும் தூசுக்கு சமனானவை என்று நம்பியவனாக அவளை அணைத்துக்கொண்டான்.

“பற்றிஷியா நான் அதை தண்டனை என்று என்றுமே நினைத்தது இல்லை, உன் விருப்பத்திற்கு இடம் கொடுப்பது ஒரு நல்ல கணவனின் கடமை என்று தான் நினைத்தேன்.”

இருவரது இதயங்களும் பேசியது அவரவர்க்கு கேட்பது போல் இருவருமே உணர்ந்தார்கள். இத்தனைகாலமும் பட்ட துன்பங்களும் வேதனைகளும் மற்றவரின் தியாகத்தின் முன் கரைந்து மறைவதை இதயத்தில் உணர்ந்தார்கள்.

“ராகவ் நான் உனக்கு ஒரு பிராயாச்சித்தம் செய்ய வேண்டும் அனுமதிப்பாயா?”

“என்ன என்று கேட்பது போல் அவளின் அழுது சிவந்த முகத்தை தன் கைகளில் ஏந்தியவாறு நிமிர்த்தி அவள் கண்களில் தேடினான்.

“ராகவ், நாங்கள் இருவரும் போவோம் யுத்தத்தால் பாதிக்கப்பட்ட அந்த பரிதாபத்திற்குரிய ஜிவன்களுக்காக எங்களின் எஞ்சிய வாழ்வை அர்ப்பணிப்போம்.” இத்தனை காலமும் நீ பார்க்க மறந்த பாதையில் உன் கனவுகளை நிஜமாக்க, நான் உன்னை கூட்டிசெல்வேன். அங்கு போரிலே தன் கணவனை பறிகொடுத்த பெண்ணிடமோ அல்லது பெற்றோரை இழந்த ஓர் அபலை பெண்ணிடமோ, நீ இத்தனை காலம் இழந்ததை தேடி எடுத்துக்கொள். எனக்கு எந்த ஆட்சேபனையும் இல்லை. “இன்ப்கர், இது ஒரு “செல்ப் பெனன்ஸ்.” எனக்கு நானே கொடுக்கிற சுய தண்டனை மாதிரி. நானே உங்களை சேர்த்து வைப்பேன். ராகவ் வில் யூ பெர்மிட் மீ. அனுமதிப்பாயா? என் இந்த ஆசையை நீ நிறைவேற்றுவாயா?”

அதிர்ச்சியுடன் அவளின் முகத்தில் இருந்து தன் கரங்களை ராகவன் எடுத்தான். “பற்றிஷியா போன்ற ஒரு ஐரோப்பிய பெண்ணிடமிருந்துதான், இந்த மாதிரி தன் உணர்வுகள் ஒழிவு மறைவு இல்லாமல், வார்த்தைகளில் பீரிட்டு காட்டமுடியும். இவள் கோடிப்பெண்களில் ஒருத்தி” என்று எண்ணினான்.

பின் இரு கரங்களாலும் தனது தலையை அழுத்தி பிடித்தவாறு மறுப்புக்கு இசைவாக தலையை பக்கவாட்டில். இருபுறமும்

அசைத்தபடி நோ, என்று சத்தமிட்டவாறு 'முடியாது டார்லிங் "யு மீன் ரு ஹாவ் செக்ஸ் வித் அனதர் வுமென்". இன் ஒருத்தியிடமா, என்னை நீ அறிந்தது இவளவுதானா? நான் அவ்வளவு கேடுகெட்டவனா? இம்பொசிபிள்" என்று இதயமே துடித்தது போல அலறினான்.

எனக்கு தெரியும் ராகவா, உன் மனமெல்லாம், நான் தான் நிறைஞ்சிருக்கிறன் என்று. எத்தனை இரவுகள் எனக்கு தெரியாமல் நீ கவலைப்பட்டிருப்பாய்? மனசெல்லாம் ஆசையை வைத்துக்கொண்டு, உன் கனவை நீ பூட்டித்தானே வைத்திருந்தாய்? ஆனால், மனசின் விருப்பங்களைத் தேடி பூர்த்தி செய்வதில்தானே, ஒவ்வொரு மனிதனும் இன்பம் காணுறான். உன் விருப்பங்களைப் பூர்த்தி செய்ய வேற வழி எனக்குத் தெரியல்லை" ஒரு கணம் நிசப்தம் ஆகினான்.

"ராகவ், இந்த நாட்டில் வேறு ஒரு ஆணின் ஸ்பேர்மீன்சை விந்தை இன்னொருவனின் மனைவி தன் கருப்பையில் சுமந்து செயற்கை முறையில் கருத்தரிப்பது இல்லையா? வாடைகைத்தாயார்கள் பற்றி நீ அறியவில்லையா? இதையும் உன் வாழ்வின் மாற்றமாக நினைத்துப்பார். பீ பிறக்கிக் கல் உனக்கு எல்லா தகுதியும் இருக்குது. நீ நினைக்கிற மாதிரி, நல்ல தமிழ் பேச நாலு குழந்தைகளை அவள் மூலம் பெற்று எடு. மறுக்காதே பிளீஸ். நான் பார்க்க மறந்த இந்தப்பாதையை, எனது தெரிவை ஏற்றுக்கொள். ராகவ் என் வாழ்நாள் பூராவும், நானே உனக்குத் துணையாக இருப்பேன். எனக்கு எந்தக் கவலையும் இல்லை. ரியலி, எனக்கு எந்தத் துக்கமுமில்லை சொல்லிக்கொண்டே, மடை திறந்தது மாதிரி கண்ணீர் சொரிய விம்பி அழுதான்.

அவளின் வார்த்தைகளைக் கேட்டு, ராகவன் அதிர்ச்சியில் அசையாது ஒரு கணம் உறைந்து, போனான்.

சூழவிருந்த மனிதர்கள், அவரவர் இடங்களிலே திகைத்து நின்றது போலவும், மரம், செடி, கொடிகள், மலர்கள், இலைகள் காற்றில் ஆடமறந்து ஆசையாமல் நிற்பன போன்றும், சாலையில் ஓடிய வாகனங்கள் ஓடாமல் இயங்க மறந்து நிற்பன போன்ற உணர்வுடனும், உலகத்தில் பூத்த பூக்களை எல்லாம் கூடைகள் நிறைய அள்ளிச்சுமந்து வந்து, அவளின் அந்த பரிசுத்தமான தியாக உணர்வுக்காக, அவள் காலடியில் வைத்துப் பூசித்து வணங்க வேண்டுமென்ற, உள்ளார்ந்த ஆத்ம துடிப்போடும், ராகவன் அவளைப் பார்த்துவிட்டு, ஒரு சிறு குழந்தையைத் தூக்குவது போல் வாரித்தாக்கி அணைத்தான்.

அவளை இறுக அணைத்தவாறு, நெற்றி, மூக்கு, கண்கள், கன்னம், உதடு, என்று மாறி மாறி வாஞ்சையுடன் முத்தமிட்டான். "பற்றிஷியா, டார்லிங் நீ எனது தேவதை. நான் உனது இராமனடி, அயோத்தி இராமனடி. சீதாவைத்தவிர வேறு யாரையும் அவன் அறியானடி. எனக்கு மட்டும் இன்னொருத்தி எதற்கடி?"

ராகவன் அவளைப் பதில் சொல்ல விடாமல், தனது உதடுகளால் அவளின் உதடுகளை இறுக மூடி அவளின் உணர்வோடும் உயிர் அணுக்களோடும் மூழ்கிக்கலந்தான்.

முப்பது வருஷத்து தாம்பத்தியப் பிணைப்பு அவர்களை, இடையில் காற்றும் புகவிடாது, ஆனந்தக் கண்ணீருடன் நெடுநேரமாக, இறுக்கிவைத்திருந்தது.

ராகவனும் பற்றிஷியாவும் இனி எடுக்கப்போகும் தீர்மானம், எந்தச்சூழ்நிலையிலும், எந்த வேளையிலும் அது அவர்களுக்கு இனி சஞ்சலத்தைக் கொடுக்காது ஏனெனில் இருவரும் இணைந்தே ஆற அமர யோசித்து ஆராய்ந்து எடுக்கப்போகும் சரியான தீர்மானம் அல்லவா அது?

2017, என் நினைவுகளின் பொன்விழா ஆண்டு..

1967, இந்தியாவின் தென்கோடியில் உள்ள, சித்தர்களும, போகர்களும், சைவமும் தழைத்தோங்கிய, பாடல்பெற்ற தலங்கள் நிறைந்த தமிழ்நாட்டில், முதன் முதல் நான் காலடி எடுத்து வைத்த ஆண்டு. அன்று முதல் இன்றுவரை, தமிழகம் என் மறுதாய் வீடுபோல என்னை அன்போடு அரவணைத்துக் கொண்டு வருகிறது. தாய்மண்ணைக் காண முடியாத ஏக்கத்தைத் தமிழகத்தில் போய் நின்று போக்கிக்கொள்வதுண்டு.. அந்த மண்ணின் ஒவ்வொரு பகுதியும் கடந்து வந்த அரைநூற்றாண்டு கால வரலாற்றையும், மாற்றங்களையும் படிப்படியாக நான் சந்தித்திருக்கிறேன்.. இந்த ஆண்டு அந்த அனுபவங்களின் பொன்விழா ஆண்டு.. என் நினைவுகளை இன்றும் பசமையாய் நீந்திக்கொண்டிருக்கும் அந்நாள் நினைவுகளை கொஞ்சமே கொஞ்சமாய் உங்களோடு பகிர்ந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.. கேளுங்கள்...

இளமையில் எனக்குப் பிடித்தமான, என் மனதிற்கு அமைதியையும், நிறைவையும் தரக்கூடியவையாக 2 இடங்கள் இருந்தன.. அவை, யாழில் அமைந்துள்ள திருக்கோணேச்சரம், மன்னாரில் அமைந்துள்ள திருக்கேதீச்சரம் சிவாலயங்கள் ஆகும்.. இவை இரண்டும் சமயக் குறவர்களால் பாடல்பெற்ற தலங்கள்.. அடிக்கடி இந்த ஆலயங்களுக்குச் செல்வேன்... மொத்தமுள்ள பாடல் பெற்ற சிவத்தலங்கள் 274.. அவற்றில் இரண்டுதான் திருக்கோணேச்சரமும், திருக்கேதீச்சரமும்.., மீதமுள்ள 273 சிவத்தலங்களில் ஒன்று சீனாவிலும், 271 சிவத்தலங்கள் இந்தியாவிலும் அமைந்துள்ளதை அறிந்த நிமிடத்தில் இருந்து.. என் மனம் கடலைத் தாண்டி இந்தியாவை நோக்கிப் பறக்கத் தொடங்கிவிட்டது... நாளும் பொழுதும் அதே சிந்தனை.. எப்படியாவது, எஞ்சிய பாடல்பெற்ற தலங்களைப் பார்த்துவிட வேண்டும் என்ற பெருவிரும்பம் வெள்ளமாய்ப் பெருக்கெடுக்க.. இறுதியில் ஒருநாள் புறப்பட்டே விட்டேன்..

சம்பளம் கைக்கு வந்ததும்.. கோவில் பார்க்கும் என் படலத்தைத் தொடங்கினேன்.. யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து திருச்சிக்கு விமானத்தில் வந்து இறங்கினேன்..

விமானக் கட்டணம் 25 ரூபாய்.. எனக்கு சம்பளம் எவ்வளவு தெரியுமா? 190 ரூபாய்..! ஆனால் பயணம் அவ்வளவு நிறைவாக இருக்கும்.. காரணம், நியாயமான விலைவாசி.. குறைந்த அளவு கட்டணங்கள்... இன்னும் பல... சரி, தமிழ்நாட்டில் வந்து இறங்கிவிட்டேன்.. முதலில் ஒரு கோவிலுக்குச் செல்ல வேண்டும்.. திருச்சி அகிலாண்டேசுவரி கோவில்தான் இந்தியாவில் நான் பார்த்த முதல் கோவில்.. அடுத்தடுத்து உச்சிப்பிள்ளையார் கோவில், ஸ்ரீரங்கம் என பட்டியல் நீளத் தொடங்கியது... என் கோவில் பார்க்கப் படலத்தின் முக்கிய கட்டம் என்று நான் கருதுவது.. திருவண்ணாமலைக்குச் சென்றதுதான்..67இல்தான் அடியேனுக்கு அண்ணாமலையாரின் முதல் தரிசனம் கிடைத்தது.. இப்போது உள்ளதுபோல், இவ்வளவு கூட்டம் கிடையாது.. பழுத்த சிவபக்தர்கள் அவ்வப்போது வருவார்கள்.. கோவிலின் உள்ளே போய் அன்னாந்து பார்த்தால், கூரையில், வவ்வால்கள் தொங்கிக்கொண்டிருக்கும்.. அவ்வளவு பழமையான, சரியான பராமரிப்பின்றி காணப்பட்டது.. நாங்களே கையில் கற்பூரத்தை எடுத்துச் சென்று இறைவனின் முன்னால் ஏற்றி வழிபட்டுத் தீரும்புவோம்.. இன்றைக்கு விளக்கொளியில் ஜொலிக்கிறார்கள்... அண்ணாமலையாரும், அவர்தம் தேவி உண்ணாமலையம்மாளும்..

திருவண்ணாமலை மட்டுமன்று, அன்று அனைத்துக் கோவில்களும் ஏறத்தாழ அப்படித்தான் இருந்தன.. காலப்போக்கில், மனிதர்களின் வாழ்நிலை மாறியதுபோல, சிவனுக்கும் காலமாற்றம் ஏற்படுத்திய தாக்கங்களைப் பார்க்க முடிகிறது... அவற்றை இரண்டு வகையாகப் பார்க்கிறேன்.. ஒன்று விரும்பிய நேரத்தில், விரும்பிய ஆலய தரிசனத்திற்குச் செல்வது எளிதாகியிருக்கிறது... இது மகிழ்ச்சி தரக்கூடிய மாற்றம்.. இன்னொன்று, கடவுள் வழிபாட்டின் பல வடிவங்கள் இன்று காசு பார்ப்பதற்கான வியாபார வழிகளாகிவிட்டன...இது வேதனை தரக்கூடிய மாற்றம்..

அப்படி என்ன பெரிய மாற்றங்கள் நடந்துவிட்டன? தொடரும்...

பவள நினைவுகள்

குலமணி

மனித வாழ்வில் எழுபத்தைந்து ஆண்டுகள் பவளவிழா என அழைக்கப்படுகிறது. வாழ்வின் மகத்துவமான காலமாக அமைகிறது பலருக்கு. அந்த வகையில் நா.சிவானந்த ஜோதி குறிப்பிடத்தக்கவர் எனலாம். கரம்பொனில் பிறந்தவர். அரச சபையில் இருந்தவர். 1982ன் பின் தமிழ்நாட்டில் வாழ்ந்தவர். பல நிறுவனங்களை நடத்தியவர். பலசமய அறிஞர்களையும் பேச்சாளர்களையும் தமிழ்நாட்டிலிருந்து இலண்டனுக்குத் தருவித்தவர். சமூக சேவையாளர், ஆன்மீகத்தில் அக்கறை கொண்டவர். சஞ்சிகையாளர், இப்படி எத்தனையோ சிறப்புக்கள் இவருக்குண்டு.

எழுபத்து ஐந்து வயதிலும் இளைஞனைப் போல எறும்பைப் போல இடைவிடாது நகர்ந்துகொண்டிருக்கிறார். இயக்குனர், தயாரிப்பாளர், கலைக்டர் என்று பலபரிமாணங்கள் கொண்ட “ஞானராசசேகரின்: மகாகவி பாரதி” திரைப்படத்தைப் பல இடர்பாடுகளின் பின்னும் இலண்டனில் திரையிட்ட பெருமை

ஜோதிக்கு உண்டு. தான் நினைத்ததை எப்படியும் சாதிக்கும் ஆத்மபலம் இவரிடம் இருக்கிறது. இவரது “லண்டன் தமிழர் தகவல்” மாத இதழ் பதினாறு ஆண்டுகளைக் கடந்து பதின் ஏழாவது ஆண்டில் காலடி எடுத்துவைக்கிறது என்பதே அதற்கு ஓர் சான்றாகிறது. அதுவும் தமிழ்நாட்டில் அச்சிட்டு இலண்டன் வரும் ஒரேமாத சஞ்சிகையாக இத்தனை ஆண்டுகள் தொடருகிறது. இதுவே ஒரு சாதனை.

எதனையும் வெளிப்படையாகப் பேசும் ஜோதி எதிர்ப்புக்களை அதிகம் சம்பாதித்ததுண்டு. எனினும் எந்த தனி மனிதனையும் வெறுப்பது, ஒதுக்குவது, பழிவாங்குவது எவருக்கும் தடையாய் நிற்பது ‘ஜோதியின் நோக்கமல்ல. அவரை வெறுப்பவர்களையும் அவர் விலக்கிவைத்ததில்லை. பழகிப்பார்த்தால்தான் பலரால் புரியமுடியும். எதையும் இலகுவாக ஏற்றுக்கொண்டு துயரத்துள்ளும் துனிந்துபோகும் தன்மைதான் இந்த எழுபத்தைந்து ஆண்டுவாழ்வு. வாழ்க என வாழ்த்துவோம்.

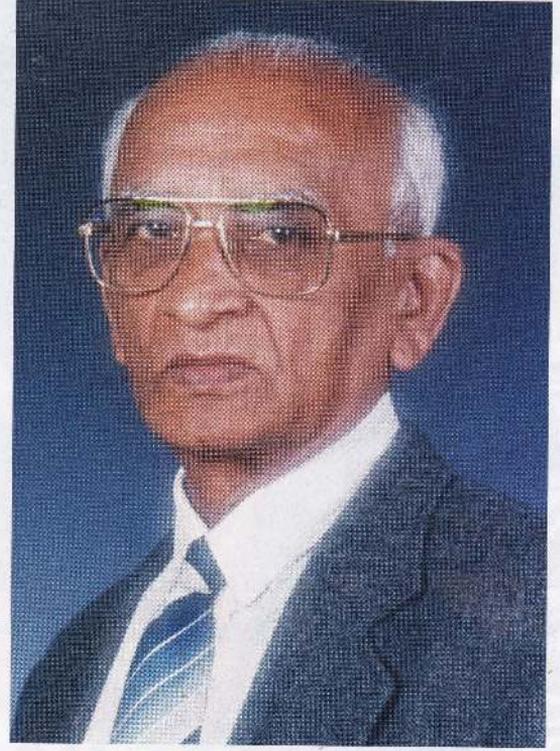
நீனைவு அஞ்சலி

Bastiampillai S. Alfred

Mr. B.S Alfred of Karampon passed away peacefully on Monday 6th February 2017 at the age of 96.

*Loving husband of the late Cecilia and caring father to Joe, late Jerry, Roy, George, Cyril, Mala and Viji.
Father-in-law to Pathmani, Prema, Theyy, Mallika, Uma, Jayantha Aloysious and Mahi.*

Affectionate grandfather to Roshan, Dilan, Evon, Edwin, Remy, Gisela, Charlie, Andrew, Amy, Esmey, Aileen, Louie, Sabrina, Dhanush and Harini.

லூசியத்தில் முதலாவது தமிழ்க்கடை.

கற்பகம்

தங்கள் சேவையை விரிவாக்கியுள்ளார்கள்

KATPAKAM

உடன் காய்கறிகள், பழ வகைகள்
உடன் பங்கு இறைச்சி
தமிழ் ஆடியோ, வீடியோ தமிழ்படங்கள்
அனைத்தும்ஒரே இடத்தில்

36, Loampit Hill Lewisham
London SE 13 7SW

Tel : 208 694 88 10

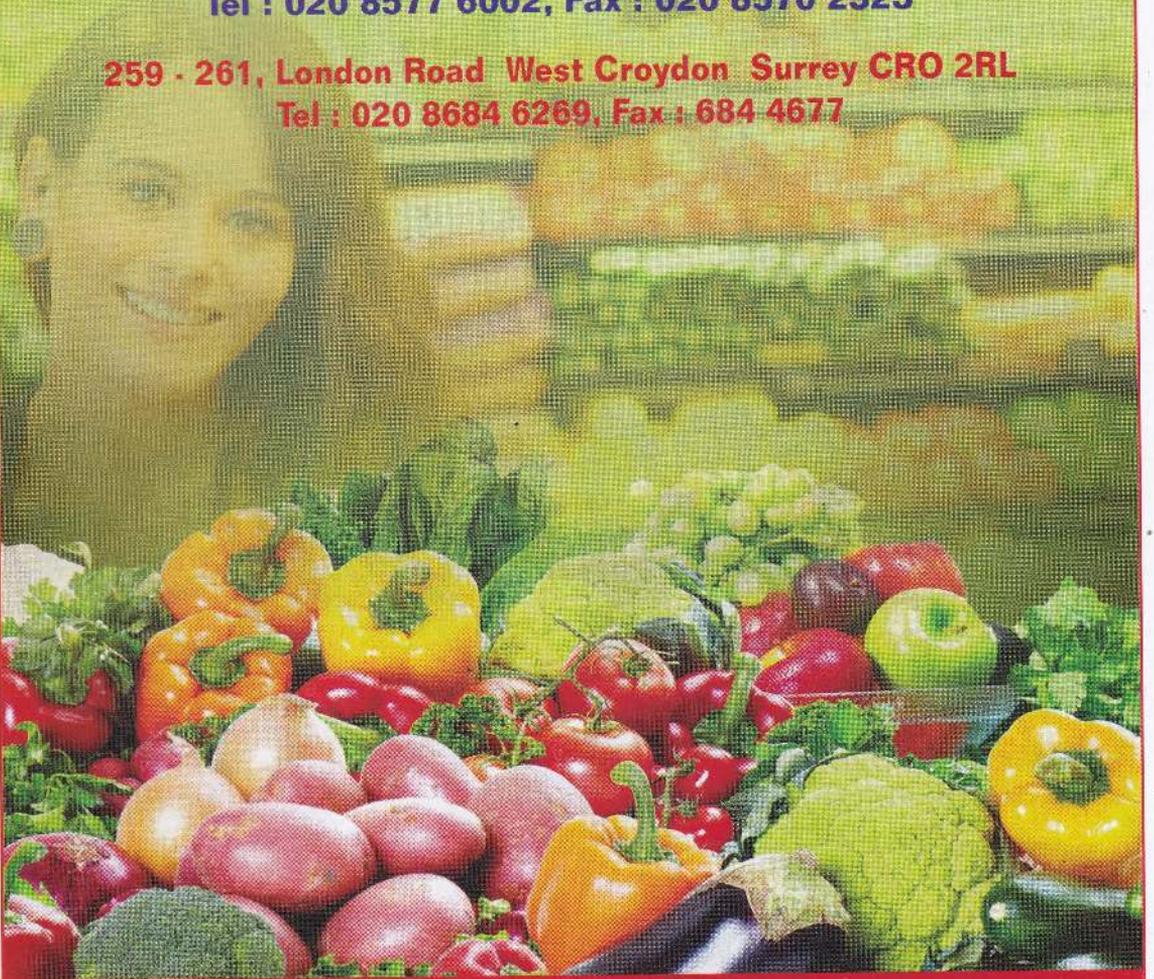

Best Food

11-13 Ealing Road Wembley
Middlesex HA0 4AA Tel : 0208 9000100

364 - 366, Bath Road, Hounslow Middlesex TW4 7HT
Tel : 020 8577 6002, Fax : 020 8570 2323

259 - 261, London Road West Croydon Surrey CRO 2RL
Tel : 020 8684 6269, Fax : 684 4677

எங்கள் வியாபார நிலையத்தில் ஒவ்வொருமாதமும் அதிரடி மலிவு விற்பனையாக
பல பொருட்களை மக்களுக்கு விற்பனை செய்கிறோம்.
ஒவ்வொரு மாதமும் எங்கள் கிளைகளுக்குச் சென்று
மலிவு விலை பொருட்களை பெற்றுக்கொண்டு கணிசமான பணத்தை சேமிப்புகள்

இலண்டனில் தரமான தங்கத்திற்கு

PATHMINI
JEWELLERS

22ct GOLD

892 London Road
Thornton Heath Surrey CR7 7PB
Tel : 020 8665 1111
Fax : 020 8664 8999

ஆடை
ஆபரணம் வாங்க
ஆசை பூர்த்தியாக
நீங்கள் என்றும்
நாடவேண்டிய
ஒரே இடம்

**JK Gold House &
Fashion House**

314 - 316 London Road
Croydon Surrey CRO 2TJ
Tel : 020 8684 4577 Fax : 022 8684 4677

எவரஸ்ட்

24 Loampit Hill
Lewisham SE13 7SW
Tel : 020 8691 2233

சிசத்தலான
சிசைவ சுவைக்கு

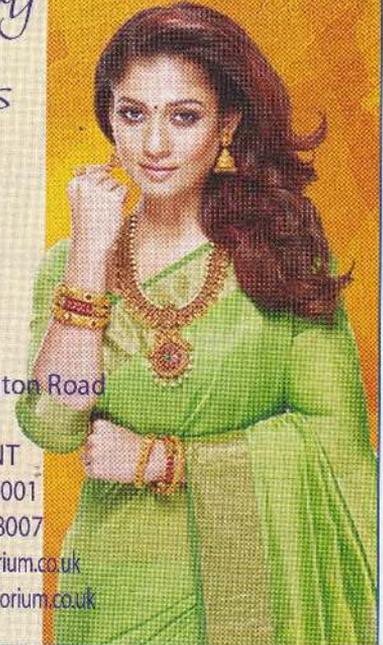

Breakfast Lunch Dinner

Anthoorium

*Jewellery
&
Textiles*

World of Designs

102, B Burlington Road
New Malden
Surrey KT3 4NT
Tel : 020 8942 8001
Fax : 020 8942 8007
Web : www.anthoorium.co.uk
Email : sales@anthoorium.co.uk

AYNGARAN INTERNATIONAL
PROUDLY PRESENTS

ONDRAGA

FOR FURTHER DETAILS :
020 8543 4477

NOW SHOWING - UK SHOW TIMES

CHILDREN
WILL BE
ALLOWED

FROM FRI 11TH NOV - AT VUE CINEMAS
VUE CROYDON GRANTS, VUE ACTON, VUE CAMBRIDGE, VUE LEEDS THE LIGHT, VUE PORTSMOUTH
VUE SCUNTHORPE, VUE SWANSEA, NEWCASTLE UL, EDINBURGH OMNI CENTRE
[HTTP://WWW.MYVUE.COM](http://www.myvue.com) / OR CALL : 08712 240 240

FROM FRI 11TH NOV - AT EASTHAM BOLEYN - DAILY SHOWS - CALL : 020 8471 4884

FROM FRI 11TH NOV - AT HARROW SAFARI - DAILY SHOWS - [HTTP://WWW.SAFARICINEMA.COM/](http://www.safaricinema.com/) OR CALL - 0208 426 03 03

FROM FRI 11TH NOV - AT PICCADILLY BIRMINGHAM - DAILY SHOWS - [HTTP://WWW.PICCADILLYCINEMA.COM](http://www.piccadillycinema.com) - OR CALL : 012 1771 0421

FROM FRI 11TH NOV - AT PICCADILLY LEICESTER - DAILY SHOWS - [HTTP://WWW.PICCADILLYCINEMAS.CO.UK](http://www.piccadillycinemas.co.uk) - OR CALL : 0116 251 8880

FROM FRI 18TH NOV - AT CINEWORLD CINEMAS
FELTHAM, ILFORD, MILTON KEYNES, WEMBLEY, WANDSWORTH, STOCKPORT
ENFIELD, BRADFORD, ABERDEEN QL, GLASGOW SB, SHEFFIELD, CARDIFF
[HTTP://WWW.CINEWORLD.CO.UK](http://www.cineworld.co.uk) OR CALL : 0871 220 1000

SUBJECTED TO CHANGES IN SHOW TIMES WITHIN ADVERTISE PERIOD

STR IN
**achcham
yenbadhu
madamaiyada**

GAUTHAM VASUDEV MENON
WITH ENGLISH SUBTITLES

A.R. RAHMAN

தீர்க்குகம்

தமக்கு அழைப்பு விடுக்காத

இடத்திற்கு செல்லக்கூடாது.

மது அருந்தியவன் சொல்லும்

வார்த்தைகளையும்,

வாக்குறுதிகளையும்

நம்பக்கூடாது. தம்மை

நம்பாதவன் வீட்டிற்கு

சென்று அவனான்

நட்பு பாராட்டக்கூடாது.

இச்செயல்களை மீறி செய்தால்

துன்பத்தையே கொடுக்கும்.

SUN MOTORS

Mechanical / Body Repairs /
Recovery / Tyres

Tel : 02086920232

R/O 26 Loampit Hill
Elswick Road, Lewisham
London, SE 13, 7SW

லண்டனில் 35 வருடமாக கிறக்குமதியாகும்
தமிழர் உணவு வகைகள்

தயாரிப்புகள்

உற்பத்தியில் பெருமை. உபயோகிப்பதில் ஆனந்தம்

புலம்பெயர்ந்த ஈழ மக்கள் இலண்டனுக்கு வந்த காலம் தொட்டு இன்று வரைக்கும்
தொடர்ந்து இலண்டனில் விற்பனையாகும் வீலா தயாரிப்புகள்.

Vaani Foods

தொலைபேசி இலக்கம்

0208 668 7648

லண்டன் ஏக விநியோகஸ்தர்கள்

செல்வராஜா

கோல்டு ஹவுஸ் & டெக்ஸ்டைல்ஸ்

கோடைகால விருமுறையை
முன்னிட்டு நகைகள், புடைவைகள்
அனைத்தும் நம்ப முடியாத
விலைக்கழிவில்

கூரைப் புடைவைகள்
யட்டுப் புடைவைகள்
அனைத்தும்
40% விலைக்கழிவில்

SELVARAJA
Gold House & Textile
Exclusive Designer Jewellery & Sarees

Tel: 020 8767 3795

Mob: 07825 005 269

162 B, Mitcham Road London SW17 9NJ

YOU ARE THE BEST FOR YOU
WE ARE THE BEST

Ilford பகுதியில் புதிய பல்பொருள் அங்காடி

SRI STORE

இது காலமும் SRI FOOD & WINE
என்ற பெயரில் இயங்கிய எமது கடை
புதிய பெயரில் தொடர்ந்து தங்கள் சேவைக்காக

396-400 Ilford Lane
Town Centre Ilford, IG1 2NB
Tel : 020 8553 7737

படித்துவிட்டீர்களா?

சைவநீதி

உங்கள்
வீடுதேடி
இதழ் வர
சந்தாதாரர்
ஆகுங்கள்

உங்கள் திருமணத்தின் ஏழு வைபவங்களையும்
ஆரம்பகேவியின் "பிரைடல் சில்க்ஸ் ஆப் இந்தியா"
பட்டோடு கொண்டாடுங்கள்

93 years of
silk heritage

RmKV
Wedding Silks

*Bridal
Seven*

நிச்சயதார்த்தம்
மெஹந்தி
ஊஞ்சல்
முகூர்த்தம்
நலுங்கு
ரிசப்ஷன்
கிருஹப்பிரவேசம்

- சென்னை - ஃபோரம் விஜயா மால், வடபழனி | ஃபீனிக்ஸ் மார்கெட் சிட்டி, வேளச்சேரி | பனகல் பார்க், திருகர்
- கோயம்புத்தூர் - ப்ரெக்ஃபீல்ட்ஸ், ப்ரெக்பாண்ட் ரோடு
- திருநெல்வேலி: வண்ணார்பேட்டை | வடக்கு ரத வீதி, திருநெல்வேலி டவுண் • பெங்களூரு - ஓரையன் மால்.

toll free no.: 1800 425 3105

shop online at: www.rmkv.com

write us at: bonus@rmkv.com

follow us on [f](https://www.facebook.com/rmkvsilks) /rmkvsilks

FOOD WORLD

லண்டன் மாநகரில் முதல் முறையாக
அதிரம்மாண்டமான முதல் தமிழ் சூப்பர் ஸ்டோர்

FRESH MEAT SPECIAL OFFERS

MUTTON LEGS - £ 5.99 KG
SHOULDER - £ 4.99 KG
MUTTON SHOPS - £ 4.50 KG
WHOLE MUTOON - £ 3.49 KG
WHOLE LAMB - £ 5.49 KG
CHICKEN 4 FOR £ 9.99
LARGE CHICKEN 3 FOR £ 9.99
BABY CHICKEN 5 FOR £ 9.99
MUTTON PANGU
1.250 KG FOR £ 4.99

FRESH FISH SPECIAL OFFERS

SHARK FISH - £ 6.99 KG
PRAWN - £ 8.50 KG
TREVALLY - £ 6.99 KG
BLACK TREVALLY - £ 6.99 KG
OTTI FISH - £ 6.99 KG

FRESH FOOD
CAFE

FRESH HALAL
MEAT

FRESH
FISH

TAKE AWAY & CATERING SERVICES AVAILABLE
CUSTOMISED CAKES CAN BE MADE AGAINST ORDER

Bought in store, delivered to your door - spend only £30 for free delivery!

FREE CASH WITHDRAWAL - OFF LICENCES
FREE DELIVERY UPTO 3 MILES RADIUS

Opening Hours :-
Mon - Sat @ 8am to 10pm
Sunday @ 11am to 5pm

இங்கு 100 க்கும் மேற்பட்ட இலவச கார் பார்க்கிங் வசதி உள்ளது.

SPEND OVER £30 AND GET 3% OFF
AND SPEND OVER £50.00 AND GET 5 OFF

BEST PRICE - BEST SERVICE - BEST QUALITY

*OFFER IS SUBJECT TO CHANGE AND MAY BE WITHDRAWN AT ANY TIME WITHOUT PRIOR NOTICE.

117-119 LONDON ROAD, MITCHAM, SURREY, CR4 2JA

TEL : 0208 6400 511, FOODWORLD.CO.UK,

JOIN OUR FACEBOOK - FB.COM/FOODWORLDMITCHAM, MAIL TO - INFO@FOODWORLD.CO.UK

லண்டனில் முதல் நகை கடை

Western Jewellers

Tooting

020 8767 3445

Wemley

020 8903 0909

